72ste JAARGANG No. 9497 DINSDAG 20 DECEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Año del Benefactor de la Patria

Internationale Feria te SANTO DOMINGO heden geopend

KOLOSSAAL bezoek van 2 miljoen personen verwacht

Ciudad Trujillo. — Vandaag zal alhier de lang voorbereide internationale tentoonstelling worden geopend. Daaraan is de naam gegeven van Internationale jaarbeurs van de Vrede en de Verbroedering van de Vrije Wereld. Zij zal in de eerste plaats een beeld verschaffen van hetgeen in de laatste 25 jaren, het „Tijdperk van Trujillo", in de Dominicaanse republiek tot stand werd gebracht.

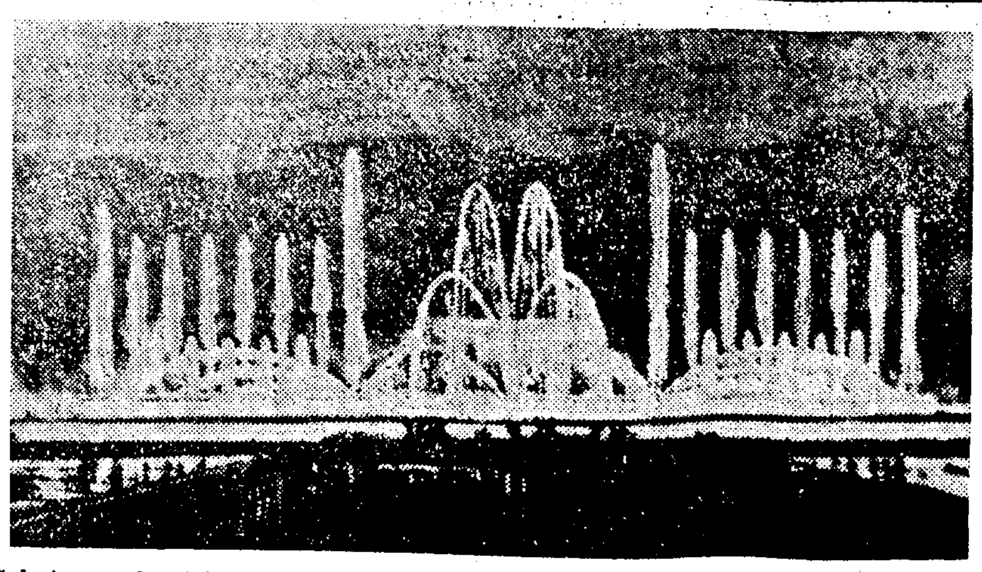
Vijf en twintig jaar geleden nam generalissimo Rafael L. Trujillo, wiens broer thans president is, de macht in de republiek over. Zijn presidentschap luidde voor de Dominicaanse republiek een periode van grote ontwikkeling in Op alle terrein, nationaal, politiek, economisch en sociaal.

Ter herdenking nu van het 25-jarige tijdperk van Trujillo, is de internationale tentoonstelling ingericht. Een belangrijk gedeelte daarvan is ook ingeruimd voor buitenlandse, officiële en particuliere, inzendingen, waarvoor kosteloos plaatsen werden beschikbaar gesteld.

Ook van Nederlandse en Nederlands Antilliaanse zijde zal aan de tentoonstelling worden deelgenomen.

De tentoonstelling is lang tevoren georganiseerd. Er zijn allerlei maatregelen genomen om een bezoek aan de Dominicaanse republiek te vergemakkelijken. De bezoekers van de tot 27 februari durende tentoonstelling hebben geen visum nodig. De douane en immigratie formaliteiten zijn tot een minimum teruggebracht. Alle aandacht is besteed aan de vervoersmogelijkheden en aan de hotel-accomodatie. Zo zijn er in de laatste jaren tal van fraaie hotels gebouwd.

Men verwacht, dat de tentoonstelling alleen al door 2 millioen personen uit alle Amerikaanse landen zal worden bezocht.

Schets van het Theater van het „Water en het Licht", dat op de Feria te Santo Domingo te bewonderen zal zijn.

LANDSBESLUIT STATUUTDAG

Willemstad. — Bij Landsbesluit van 13 december no. 7; G.S. no. 9129 is vastgesteld, dat de dag van 29 december a.s. als een feestdag wordt aangemerkt.

Het ministerieel ingrijpen

Statenlid P. v. d. HOEVEN stelt minister vragen

Willemstad. — Naar wij van wel ingelichte zijde vernemen, heeft het Statenlid P. v.d. Hoeven een aantal vragen ingediend naar aanleiding van de beslissing van de minister van justitie in de zaak van de Union-leiders.

De inhoud der vragen kon nog niet worden vrijgegeven, omdat de voorzitter der Staten deze eerst moet beoordelen en ze vervolgens voorzien van zijn handtekening aan de minister moet doorzenden. Pas wanneer deze laatste er kennis van heeft genomen, kunnen ze ter publicatie vrijgegeven worden. Daar de heer Isa, die nog steeds het voorzitterschap van de Staten waarneemt, zich hedenochtend op Bonaire bevond, kon hij de vragen niet bestuderen en naar de minister doorzenden. Om deze reden kan de inhoud daarvan heden niet bekend gemaakt worden.

Het is echter zeker, dat de vragen betrekking hebben op het laatste optreden van de minister van Justitie in de zaak der Union-leiders, en dat zij voornamelijk gesteld zijn om de minister om nadere inlichtingen te verzoeken.

Ecuador tot intern-financierings-Mij. toegetreden

Parijs. — Ecuador is het eerste Latijns-Amerikaanse land, dat is toegetreden tot de internationale financieringsmaatschappij een dochtermaatschappij van de Wereldbank, welke de groei wil bevorderen van productieve particuliere ondernemingen, vooral in de minder ontwikkelde gebieden.

Vijf landen, de Verenigde Staten, Canada, IJsland, Egypte en Ecuador hebben thans alle nodige maatregelen genomen voor het toetreden tot de nieuwe maatschappij en tezamen ingeschreven voor $ 39.404.000 van het maatschappelijk kapitaal, dat $100 miljoen zal bedragen.

Op het Philippijnse eiland Luzon is 140 km ten Noorden van Manilla een nieuwe vulkaan ontstaan, nadat in dit gebied de afgelopen dagen een reeks aardschokken was gevoeld.

Society-huwelijk

Willemstad. — Op Statuutdag, 29 december a.s. vindt op Curaçao, in de Kerk te Pietermaai een society huwelijk plaats. De lieftallige en charmante Maria Cristina Amador, dochter van de heer Juan de Dios Amador, Consul van Colombia, zal om 17.30 uur in deze kerk in het huwelijk treden met de sympathieke D. Pedro Armando Frey de Vice Consul van Argentinië.

Voor dit huwelijk zal ongetwijfeld een enorme belangstelling bestaan. receptie vangt aan om 18.30 uur en wordt gehouden op Kintjan.

Het laatste nummer van de dansopvoering in Asiento gisteravond, was „O, die Polka". Dit balletnummer viel bij het publiek zeer in de smaak en moest herhaald worden. Een enorm succes. Hier een scene uit het nummer.

Geslaagd kinder-ballet in Sociëteit Asiento

Leerlingen van mevrouw Walraven verrasten met leuke dansjes

(Van onze redacteur)

Emmastad. — De in Sociëteit Asiento gehouden dansopvoering van leerlingen van mevr. Antonie Walraven—Verheijen is een bijzonder groot succes geworden. De stampvolle zaal heeft buitengewoon genoten van het sierlijke en onbevangen optreden van de leerlingen van de balletdanseres. De bijna 600 personen hebben genoten van het programma, dat uit een 18 nummers bestond. De leerlingen hebben erg hun best gedaan. De jongere toeschouwers hebben vooral genoten van de nummers, die door mevr. Antonie Walraven werden gebracht. Vooral nr 17 van het programma „Katrijn", werd door haar bijzonder geïnterpreteerd.

De avond werd geopend met drie dansdemonstraties van de jongste leerlingen. Dezelfde kleinere danseresjes brachten ook de „Circuspaardjes". Hierbij begeleidde mevr. Bep Gelderman aan de piano. De Noorse dans werd door een zevental meer gevorderde leerlingen gebracht met als belangrijkste danseres de reeds bekende Marianne Linnartz, die veel applaus in ontvangst had te nemen.

Fanny Lopez verzorgde hier de muzikale begeleiding.

Met de veelbelovende Lilian Jansen achter de piano danste mevr. Antonie Walraven—Verheijen de Mazurka in B flat (Chopin). Met de little fairy walz kwamen weer twee verder gevorderde leerlingen het toneel op om een flink applaus te verdienen met hun dansen. Karen Kuiper en Marianne Linnartz brachten de volgende twee numers, getiteld Rondoletto en Gertrude's Traumwalz. Vier kostschoolmeisjes kwamen nu aan de beurt. Het laatste nummer voor de pauze was Walz aus „Die lustige Witwe".

De conference was bij Elly Brouwer in uitstekende handen. De prettige en aangename manier, waarop deze zich van haar taak kweet, met af en toe een waarschuwend woord aan de jongeren in de zaal, die maar niet stil wilden zitten (maar daar zijn het toch kinderen voor!), viel zeer in de smaak bij het publiek.

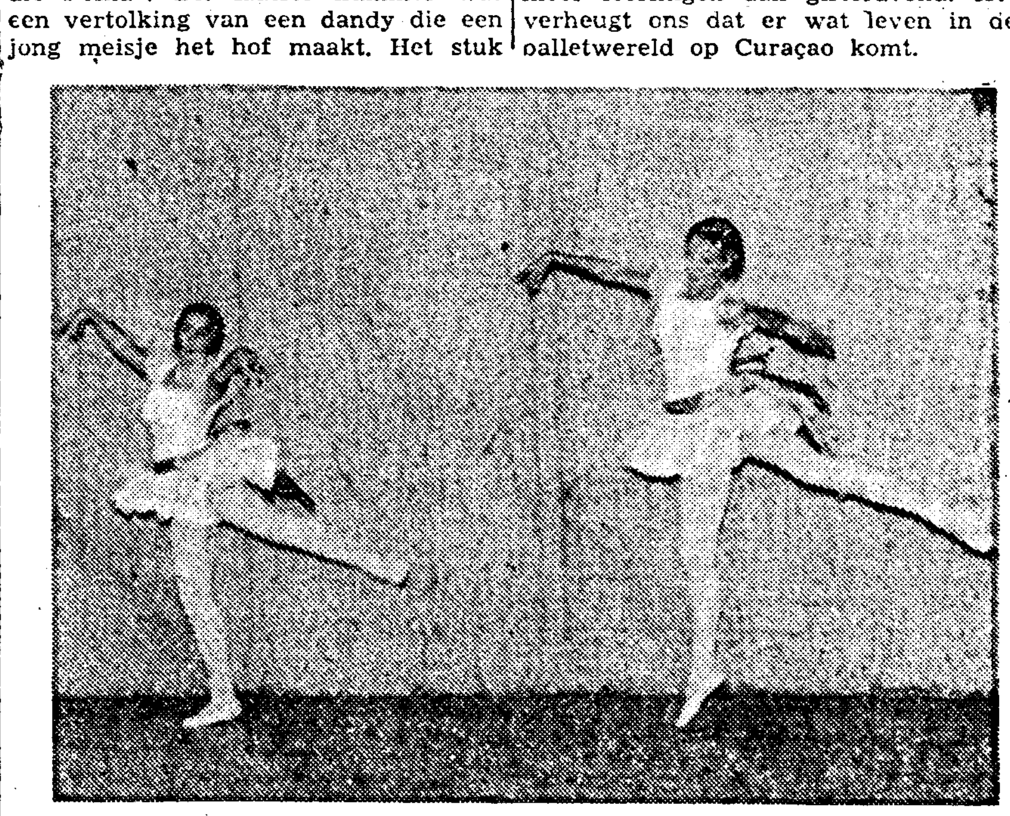
De „Preambule" werd na de pauze gebracht door ongetwijfeld de twee beste balletdanseressen van de groep mevr. Antonie Walraven—Verheijen en Marianne Linnartz. De sierlijke en gracieuze danspassen ontlokten een langdurig applaus aan de toeschouwers in de zaal.

In het volgende nummer Walzer Op. 39, nr 16 en 11 kwamen Lucia de la Puente en Inneke Nebbeling apart op het toneel. Inneke kreeg na haar dans een prachtige ruiker aangeboden. Zo ook Marianne Linnartz na „Valsette" en Antonie Walraven—Verheijen na de Russische dans „Gopac".

Gedeelte uit Sleeping Beauty stond onder no. 16 van het programma. Vijf leerlingen dansten deze. „Katrijn" van Antonie Walraven oogstte enorm succes, evenals het laatste nummer „O, die Polka". Dit laatste nummer was een vertolking van een dandy die een jong meisje het hof maakt. Het stuk viel zo in de smaak bij het publiek dat men „bis, bis" ging roepen en de danseresjes besloten een herhaling te geven.

De avond is een groot succes geworden en mevr. Antonie Walraven mag dan ook zeer tevreden zijn. Haar moeite en die van de velen die haar hebben geholpen met de voorbereidingen, alsmede de dames die achter de schermen meehielpen met het omkleden van de meisjes, is niet tevergeefs geweest. Men heeft zichtbaar genoten van de dansopvoering en velen zullen zeker een herhaling op prijs stellen. Zij, die er gisteravond niet waren hebben iets gemist. Verder was het jammer, dat de pers minder gunstige plaatsen had, zodat zij enkele onderdelen van het program minder goed kon volgen.

Naar wij vernemen zal de 25e januari a.s. een heropvoering in het Roxy theater plaatsvinden met veel meer leerlingen dan gisteravond. Het verheugt ons dat er wat leven in de balletwereld op Curaçao komt.

De dames Marianne Linnartz en Mevrouw Antonie Walraven Verheijen waren gisteravond de beide sterren van de avond tijdens de dansopvoering in de Asiento Sociëteit. Hier zien wij hen (links Marianne Linnartsz) in no. 12 „Preambule".

2½ duizend personen zien Beltran en Cueva

Willemstad. — Het artistenpaar Alberto Beltran en Carola Cueva is gisteravond in beide voorstellingen in het Cinelandia theater opgetreden.

Het is voor beide artisten een enorm succes geworden want maar liefst ruim 2500 personen zijn gisteravond naar het theater getogen om de bijzondere zangers te horen. De politie moest extra versterking laten aanrukken om de ongeduldige bioscoopbezoekers ordelijk naar binnen te laten gaan.

Rijen personen stonden te wachten tot het hun beurt was om een kaartje te kopen.

Het succes van Alberto Beltran en Carola Cueva is enorm groot. Hedenavond treedt het begaafde paar weer op in beide voorstellingen in het Cinelandia theater.

Politiemannen gaan niet graag verhuizen

Willemstad. — Naar wij vernemen is er bij verschillende politie-agenten een protest opgerezen naar aanleiding van een aangezegde verhuizing. Het betreft hier de woningen op Cher Asile, die laatstelijk gereed kwamen. Verschillende agenten namelijk, die woonachtig zijn op Marie Pompoen en Steenrijk, werden aangezegd om naar deze nieuwe woningen te verhuizen aangezien hier in totaal 40 woningen aan de politie zijn toegewezen. De agenten protesteerden daar deze nieuwe woningen veel kleiner zijn, eigenlijk te klein. (de „Amigoe" merkte dit reeds eerder op) terwijl de huurprijs van deze nieuwe percelen hoger ligt en wel met bedragen van ƒ 12.50 tot ƒ 35.00.

Europa verwacht witte Kerstmis

Londen. — De weersomstandigheden in Noord Europa zijn slecht. De Baltische zee is een maand eerder dan normaal in een ijszee veranderd waardoor de scheepvaart ernstige belemmeringen ondervindt. In Noord Engeland en Schotland sneeuwt en hagelt het en de mist maakt het verkeer overal bijzonder moeilijk. De kans dat het dit jaar een witte Kerstmis zal worden in geheel Noord en centraal Europa is volgens de algemene verwachtingen groot.

Verenigde Staten in greep van de winter

De situatie in de Verenigde Staten is overigens niet veel beter. Van Noord Canada tot in de Middle West is het Noord Amerikaanse continent in de greep van een felle koude geraakt. In de staat Minnesota deelde op twee plaatsen de temperatuur tot 45 graden F. onder O. Ook in Wisconsin North Dakota en Iowa zijn de temperaturen weinig beter.

Bovendien gaat de kou op verschillende plaatsen gepaard met stormen, vooral langs de Westkust, waarbij nog al wat schade wordt veroorzaakt.

— De grote Amerikaanse hotelorganisatie „Hilton Hotels International" voert op het ogenblik onderhandelingen over de bouw van een wolkenkrabberhotel en winkelcentrum in het centrum van Nieuw Delhi. De wolkenkrabber zal acht tot tien verdiepingen krijgen en zal daarmee het hoogste gebouw in India worden.

Parlements-delegatie uitgebreid

Willemstad. — Naar wij vernemen, wordt de delegatie uit de beide Kamers der Staten-Generaal, welke in de tweede helft van januari 1956 op uitnodiging van de Staten der N.A. een bezoek aan de Nederlandse Antillen zal brengen, uitgebreid met één lid en wel met de heer M. M. A. A Janssen, lid van de Tweede Kamer (Katholieke Volkspartij).

Tachtigste verjaardag van de H. Vader

Naar verwacht wordt zal onder voorzitterschap van de deken van het college van kardinalen, kardinaal Tisserant, te Rome een commissie worden gevormd ter voorbereiding en coördinatie van initiatieven voor de viering van de 80ste verjaardag van de H. Vader op 2 maart as. Z.H. de Paus wil deze viering zoveel mogelijk beperkt zien tot de geestelijke sfeer en tot acties voor hulp aan behoeftigen.

De 80ste verjaardag van de H. Vader valt samen met de 17e verjaardag van zijn verheffing tot de Stoel van de H. Petrus. Precies een maand later, nl. op 2 april, is het de 57ste verjaardag van priesterwijding van de H. Vader en op 13 mei de 39ste verjaardag van zijn bisschopswijding door Paus Benedictus XV. Van al deze data is de 2e maart echter verreweg de belangrijkste en verwacht wordt dan ook, dat de H. Vader op die dag een plechtige H. Mis in de basiliek van St. Petrus zal celebreren evenals op de verjaardag van zijn kroning op 12 maart.

Argentijnse „LA PRENSA" verschijnt op 2 Januari weer

Buenos Aires. — Naar thans blijkt zijn op 15 december j.l. 24 mensen gearresteerd, na de ontdekking van een Peronistisch complot in la Plata. Dit wordt bevestigd door een communiqué uitgegeven door het ministerie van oorlog.

Tevens is bekend gemaakt dat de overdracht van het dagblad „La Prensa" aan de voormalige eigenaars gisteren plaats vond. Verwacht wordt dat het blad op 2 januari voor het eerst na de onteigening onder het bewind van Peron weer als een vrij dagblad zal verschijnen.

Ook het blad „El Intransigente", een vooraanstaand blad in de provincie Salta, dat onder Peron het eerst werd onteigend, is zondag door de oorspronkelijke bezitter Torino weer voor het eerst uitgegeven.

„CARIBE" onder nieuwe naam in de vaart

(Van onze correspondent)

Kralendijk. — Onlangs reden wij langs het strand op Play'i Lechi, en met vreugde zagen wij dat de "Caribe" er niet meer lag. Wij zeggen met vreugde, want zo als men weet, heeft dat schip al jaren op het strand gelegen, wachtend op reparatie. Vele mensen zeiden, dat er nooit meer iets van het schip terecht zou komen, dat het nooit meer zou varen enz. Maar de eigenaar, Kapitein Mauricio Marchena, die een harde werker is, en voor geen kleintje vervaard is met goede moed aan de arbeid getogen. Het heeft hem weliswaar veel tijd, geld en moeite gekost, maar hij is er mee klaar gekomen. Het schip, dat voor een groot gedeelte vernieuwd is, heeft ook een nieuwe naam. Het heet thans "Ronny". De "Ronny" ligt nu aan de oude pier in Kralendijk, waar men bezig is, binnenscheeps, enkele kleine werkzaamheden te verrichten, maar naar men ons mededeelt zal het deze week nog uitvaren. De boot heeft een Dieselmotor van 165 P.K. en kan normaal 18 passagiers vervoeren, maar in geval van een excursie kan het, naar onze schatting, zeker 50 à 60 mensen meenemen. Het brengen van dit motorschip in de vaart zal een grote verbetering betekenen voor de verbinding tussen de eilanden, vooral in de dagen wanneer de zeilschepen met windstilte en tegenstroom te kampen hebben. Wij wensen Kapitein Marchena en de "Ronny" een goede vaart toe en veel succes!

„De toekomst in uw handen"

Noorse uitgever richt „Library of Peace" op

's-Gravenhage. — De schrijver A. den Doolaard en de fotograaf Cas Oorthuys hebben met hun boek „De toekomst in uw handen" de eerste uitgave geleverd in de door de Noorse schrijver en uitgever dr Max Tau opgerichte „Library of Peace". De bedoeling van deze bibliotheek is, boeken in vele talen te doen verschijnen, die de vrede kunnen bevorderen en, zoals dr Tau, die thans een bezoek van enkele dagen aan Nederland brengt, ons vertelde, de mens duidelijk kunnen maken, dat hij ook in de vrede avontuur, strijd en overwinning kan beleven.

Dr Tau, Duitser van origine en schrijver van „Glaube an Den Menschen" en „Denn Uber Uns Ist der Himmel", nam voor de oorlog een vooraanstaande plaats in de Duitse uitgeverswereld in. Hij vluchtte voor het Hitler-regiem naar Noorwegen, en toen dat land door de Duitsers overvallen werd naar Zweden. Na de oorlog keerde hij naar Noorwegen terug. Hij is nu Noors staatsburger en is weer in het uitgeversbedrijf werkzaam.

Het idee voor zijn vredesbibliotheek is in hem gerijpt in de voor hem zo moeilijke oorlogsjaren. Hij wilde op deze wijze na de oorlog een „brug der verzoening bouwen". Toen hem in 1950 de vredesprijs van de Duitse boekverkopers werd toegekend, heeft hij het geld daarvan gereserveerd voor de verwerkelijking van zijn plan.

En nu is dan het eerste boek in de nieuwe bibliotheek, „De toekomst in uw handen" van de Nederlanders Den Doolaard en Oorthuys in het Nederlands en het Noors verschenen. De bedoeling is, dat meer vertalingen zullen volgen. Het boek stelt in woord en beeld oorlogsvernielingen tegenover het opbouwwerk van de vrede en vooral wordt er de aandacht in gevestigd op de dreigingen van de atoomenergie. In Nederland is het verschenen bij een Delftse uitgeverij (de N. Gaade), die optreedt als de Nederlandse vertegenwoordigster van de vredesbibliotheek.

De volgende uitgave zal zijn een boek van en over Albert Schweitzer, getiteld „Die Verantwortung fuer das Leben".

DAMES cricketters naar Bovenwinden vertrokken

Willemstad. — Gisteravond zijn de dames van de „Caribbean Cricket Club" onder grote belangstelling van de zijde van vrienden en familieleden met de droomboot „Antilia" naar de Bovenwinden vertrokken. Toen uw verslaggever gisteravond om ongeveer negen uur op de Scharloowerf aankwam, waar de „Antilia" gemeerd lag, was het een drukte van belang.

Zoals wij reeds enige dagen geleden meldden, is dit de eerste tour van een dames-sportgezelschap naar de Bovenwindse Eilanden. Deze reis kwam tot stand na een uitnodiging, welke de Caribbean Cricket Club bereikte van de Heinekens Cricket Club van Sint Maarten. De cricketsters werd toegesproken door de heer Henk van Delden, die hen vroeg om de naam van de op Curaçao woonachtige Bovenwinders hoog te houden. Jullie moeten een sportieve strijd voeren. Natuurlijk moeten jullie je best doen om te winnen, maar winnen moet niet het voornaamste zijn. Laat men je daar op onze Bovenwindse Eilanden van je sportieve zijden kennen en denkt aan de woorden van de grondlegger van de Olympische Spelen: „Het belangrijkste in de sport is niet te winnen, maar deel te nemen."

Vervolgens overhandigde de heer Van Delden de fraaie door de firma Mensing & Co., de vertegenwoordigers van Heinekens bier op Curaçao, beschikbaar gestelde beker, welke aan de winnaar van de op Kerstdag te spelen wedstrijd van de „Curaçaose" Bovenwinders tegen de Heinekens Cricket Club of St. Maarten, in Philipsburg, gepresenteerd zal worden.

De heer Van Delden werd door de aanvoerster van de club verzocht de dank van allen over te brengen aan de heer Mensing voor deze sympathieke geste.

Aan boord van de „Antilia" merkten wij ook op de heer W. R. Plantz, oud-minister van Financiën.

„De Spectator"

Het november-nummer van „De Spectator", het orgaan van het Radulphus College, mag er weer zijn. Buitengewoon aardig eigen werk bevat het. Een geïllustreerd verslag van de opvoering van de revue: „Er komt schot in ter gelegenheid van zilveren kloosterfeest van de directeur, frater Gualbert en een pittige brief uit Nederland van Carel Weeber openen, tesamen met een gedicht van Jan H. Eekhout over de Advent deze aflevering. Er is een basketball-verslag, een hersengymnastiek-rubriek, een deskundig artikel over de Amerikaanse sportwagen, en een muziek-verslag over het optreden van Adolfo Odoposoff in de tekenzaal van de school. Veel leerlingen leveren nog bijdragen over allerlei onderwerpen. En hierdoor is deze Spectator weer even lezenswaard en onderhoudend als zijn voorgangers.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK DE PAGINA'S 4 en 6.

Carlo Tdloreg trouwt hedenmiddag

Willemstad. — Gistermiddag arriveerde op Plesman Luchthaven met het vliegtuig uit Paramaribo de bruid van de heer Carlo Tdloreg, onderwijzer van de Emmaschool. Hedenmiddag zal het jonge paar in de Fortkerk in de echt worden verbonden. De Surinaamse gemeenschap heet beiden welkom in haar midden.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling maakte gisteren 3 verbalen op en behandelden 3 lichte aanrijdingen. Op de Schottegatweg ter hoogte van de Orinocoweg had een aanrijding plaats tussen een truck bestuurd door J.N.F. en een personenauto bestuurd door A.T.V.G. De oorzaak van de aanrijding is gelegen in het feit dat de truck die juist een stilstaand busje had ingehaald te laat opmerkte dat de personenauto stilstond. De materiële schade bedraagt f 1000,—.

Recherherapport

Willemstad. — Gisteren werd bij de recherche een bouwkeet inbraak gemeld op Scharloo. Er worden gereedschappen ter waarde van f 65,— vermist.

Aangehouden in verband met de verschillende inbraken werd de 31-jarige F.B.D., die na betekenis zijn vriend M.B.M. die voor dezelfde redenen reeds in de cel logeert, gezelschap gaat houden.

In verband met verschillende winkeldiefstallen werd gisteren de 58-jarige vrouw H.C. aangehouden. Zij is na bekentenis met een P.V. heengezonden.

Bestuursverkiezing Sithoc

Willemstad. — In de gisteravond gehouden vergadering van het bestuur van de Sportvereniging „Sithoc", afdeling Baseball werden bestuursverkiezingen gehouden. Hierbij werd Ailan Julia gekozen tot field manager. De verdere leden, waaronder de bestuursfuncties nog verdeeld dienen te worden zijn E. Tecla, A. Jansen, H. Croes, D. Almondalek en O. Oehlers.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 11 P.V's op en verleenden 14 maal assistentie. Er werden verder geen bijzonderheden gemeld.

Auto-verkoop vlot minder in Ver. Staten

New York. — Volgens sommige kringen in Wallstreet heerst er ongerustheid over de mogelijke duur van de huidige grote economische bedrijvigheid in de Verenigde Staten. Deze ongerustheid houdt verband met het feit, dat voor het eerst tekenen van vermindering van vraag in de auto-industrie zijn geconstateerd. De vermindering van vraag wordt in verband gebracht met de berichten over de grote omvang van de voorraden onverkochte wagens en het feit, dat het verkopen van auto's op vele plaatsen — niet alleen inde Verenigde Staten — thans minder vlot verlopen.

— Naar Tass meedeelt, is de pijpleiding van het oliegebied in Basjkirie (Zuid-Oeral) naar de raffinaderijen in Omsk (Sibirië) gereed gekomen. De leiding heeft een lengte van 1.332 km.

Katholiek onderwijs in Congo ook onder druk

Op het elfde nationale congres van de CVP, de Belgische katholieke volkspartij, dat in Brussel is gehouden, is een aantal resoluties aangenomen, waarin de liberaal-socialistische regering er van wordt beschuldigd, dat zij een anti-sociale en anti-clericale politiek voert. Ook wordt de linkse regering verweten, dat de parlementaire instellingen geweld wordt aangedaan en dat op het stuk van het economische en financiële beleid een „gemakkelijkheidspolitiek" gevolgd wordt. In het bijzonder laakt de CVP in deze resoluties „het streven der regering een eenheidsschool in te stellen door geleidelijk de katholieke onderwijsinstellingen uit te schakelen"

Oud-minister Harmel verklaarde in zijn toespraak, dat men van linkse zijde tracht ook op de onderwijsinstellingen in de Congo, die door de katholieke geestelijkheid bestuurd worden, druk uit te oefenen door de kredieten met een half miljard te verminderen. Bovendien wordt gepoogd de katholieke scholen geheel ondergeschikt te maken aan de openbare sector.

De heer Lefèvre, die opnieuw tot partijvoorzitter werd gekozen, verklaarde in zijn slotrede, dat in België de katholieke gemeenschap een zware strijd voert. Spreker legde de nadruk op de noodzaak van eenheid in actie en program. Het komt er voor ons op aan de huidige regering zo snel mogelijk ten val te brengen, zo zeide hij.

De onder-voorzitter van de Nederlandse KVP, oud-minister Gielen, bracht op het congres hulde aan de heer Lefèvre en onderstreepte de grote gelijkenis in de programma's der beide zusterpartijen.

Groep dames gaat Kerstpakketten maken voor de gevangenen

Willemstad. — Kerstmis is een feest voor iedereen. Maar als er bij zo'n algemeen feest toch nog onderscheid gemaakt mag worden, dan moet het zijn, dat Kerstmis op de eerste plaats een feest is voor de armsten der armen en voor de misdeelsten onder de misdeelden. Helaas is het maar al te vaak zo, dat de viering van Kerstmis de meeste aandacht krijgt in huizen, waarin het meeste geld voorradig is, ofschoon Kerstmis nader verwant is met armoede en spaarzaamheid dan met rijkdom en overvloed.

Het is daarom des te meer toe te juichen, dat onder haar, wier levensomstandigheden een passende Kerstviering vanzelfsprekend maken, er gevonden worden, die haar tijd en krachten willen geven om een gedenkwaardige Kerstmis te bezorgen aan een kategorie van onze maatschappij, voor wie Kerstmis zonder haar toedoen, niets betekenen zou, of het moest zijn een reden te meer tot verbittering en ontevredenheid.

Wij doelen hier op onze gevangenen, die de straf der vrijheidsberoving op dit Christelijk feest der liefde meer voelen dan op welke andere dag van het jaar ook en voor wie deze manifestatie van Gods liefde voor de mens dus ook licht kan strekken tot een bron van gevoelens, die geheel in strijd zijn met de geest, welke heersen moet op deze dag....

Om deze kwade mogelijkheid te vermijden; om ook onder de gevangenen de Kerststemming van dankbare blijheid te doen heersen, heeft een groep dames, die overigens reeds een actief aandeel neemt in het werk der Reclassering, zich ingezet voor een Kerstactie voor onze gevangenen en heeft zich daartoe tot een aantal van onze meest bekende zaken om hulp en steun gewend, opdat zij daardoor in staat zouden worden gesteld aan deze opgeslotenen ter gelegenheid van het Kerstfeest een aangename verrassing te bereiden.

Naar wij vernemen, heeft haar verzoek geen dovemansoren gevonden. Integendeel: reeds werden gaven in zulk een gulheid ontvangen, dat de initiatiefneemsters zeer tot het voortzetten van haar actie bemoedigd werden.

Het ligt in de bedoeling van de geschenken Kerstpakketten te maken, welke aan de gevangenen zullen worden aangeboden.

Het feest zelf zal bovendien worden gevierd met een door de Eerw. Zusters van Pietermaai gezongen H. Mis. Bovendien zullen op Kerstdag onderhoudende films worden gedraaid.

Het is te hopen, dat dit feest van de liefde ook voor onze gevangenen een dag zal worden, die hen er van overtuigen kan, dat Christelijke naastenliefde maar niet een hol en leeg woord is, doch levende en tot navolging opwekkende realiteit.

Mej. Douglas uit ziekenhuis ontslagen

Willemstad. — Gistermiddag is uit het Ziekenhuis alhier ontslagen Mej. Douglas, de enthousiaste jeugdleidster van Banda Abau die temidden van haar voorbereidingen op het Sint Nicolaas-feest ziek werd en ter verpleging in het hospitaal moest worden opgenomen. Zij heeft nu juist nog enkele dagen de tijd om de jeugd van Banda Abau een mooi Kerstfeest te bereiden.

VAN HET FILMDOEK

Dédéê, de havenmeid

In de havenwijk van Antwerpen is de „BIG MOON" een van die kroegen, waar zeelieden de genoegens van de vaste wal smaken. Deze kroeg, waar een zekere René de baas is, heeft een aantal internationale „schoonheden" in dienst: de Vlaamse Falice, de Duitse Gerda, de Franse Dédée, Germaine, Magda en enige anderen.

In dit beklagenswaardige milieu schijnt Dédée, de vriendin van Marco, de portier, heimwee naar een andere bestemming te hebben. Marco is een individu van het laagste allooi en iedereen haat hem, ook René die hem echter niet ontslaat om Dédée vast te houden, die hem in zijn zaak de meeste klanten bezorgt.

Op een avond maakt Dédée kennis met Francesco, een Italiaanse zeeman, die het ernstig met haar schijnt te menen. Dédée voelt zich tot deze onbekende aangetrokken, terwijl haar afkeer van Marco steeds groter wordt. Deze laatste rekent echter op haar medewerking om hem geld te verschaffen teneinde een belangrijke hoeveelheid verdovende middelen van een fabrikant te kopen. Dédée weigert echter haar werkgever te bestelen.

René heeft begrepen, dat Francesco belang stelt in Dédée en hij wil haar van Marco bevrijden en zorgt voor een nieuwe ontmoeting tussen de beide jonge mensen.

In een hotelletje aan de Jordaenkade begrijpen Francesco en Dédée de ommekeer die hun ontmoeting in hun leven heeft gebracht, - en maken een plan om samen te vertrekken met de boot, waar Francesco juist gereed is met het inladen van een geheimzinnige lading.

Ziehier enkele grepen uit de film "Dédée de Havenmeid", een Columbiaproduct in het Frans met Nederlandse tekst. Het tragische verhaal van een kroegmeid die meent haar droom waarheid te zien worden en de kans om uit het lage milieu, waarin zij verkeert, weg te komen, met beide handen aangrijpt, zal de filmliefhebbers a.s. dinsdag zeker weten te boeien. De film wordt gedraaid in het West End theater.

AGENDA

WEST END. ROXY en CINELANDIA; zie de advertenties elders in dit blad.

CARIBE
„Great adventure of captain Kidd
20.00 uur

REX
„Drums accros the river" 20.00 uur

ROYAL
„Jubilee trial"

SUFFISANTTHEATER
Hotel Tropical 20.00 uur.
CHOBOLOBO
Dans en dinner
A. M. S.
Lezing Cappy Lenderink en F. Fisher 20.00 uur. „Duiker in Caraibisch Zeeschap"
BARAK 17 SUFFISANT
„Christmas Carolicprogram" 20.00 uur
APOTHEKEN
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Central, Bredestraat en in Punda door Botica Caribe, De Ruyterkade.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Tenzij er buiten ons weten ergens een rondoolt in wilde en ongetemde staat bezitten wij op aarde geen tantes meer. Wij zeggen dit met het verdriet, dat volgens Boethius als volgens Dante het grootst is, het verdriet van hen die in dagen van treurnis terugdenken op vroeger geluk, het verdriet van hen die, volkomen berooid, terugdenken aan vroegere rijkdom. Rijk waren wij eens aan tantes, aan goede tantes, aan merkwaardige tantes, aan tantes die vrijwel allen uitblonken door het bezit van de quintessence van tantedom, van die wezenseigenschappen die wij zouden willen samenvatten in een woord dat wij hierbij ten geschenke geven aan de natie, het woord tantiteit. Wij zouden, hadden wij daartoe de tijd, een boek willen schrijven alleen maar over onze tantes van weleer. Wij trachten niet ons te troosten over onze tanteloze staat door te zeggen dat aan alle tantes, evenals aan alle dingen, een einde komt. Want wij behoren tot degenen die wantrouwen koesteren jegens mensen die zonder tantes door het leven gaan en, indien iemand ons zou vertellen dat Hitler een tante had, zouden wij het niet geloven. Dat moet een valse tante geweest zijn, zouden wij zeggen, „een onechte, een ondergeschoven tante". „Hitlers", zouden wij zeggen, „hebben geen tantes."

Tussentijdse honger

Het is wellicht deze vooringenomenheid ten gunste van hen die wij zo node derven, welke ons niet slechts de oren doet spitsen zodra wij in welke taal dan ook de erenaam tante horen uitspreken, doch welke ons ook nog heden kleine aanvallen van afgunstig strabisme bezorgt, als wij iemand ontmoeten die achteloos over zijn tantes spreekt als lagen de tantes voor het oprapen. En het is ons een reden tot voortdurende dankbaarheid dat wij mogen wonen in een land waar tantes geëerd worden. Ja, wij hebben in de loop der jaren aanwijzingen gevonden die de uitspraak wettigen dat Engelsen een ongewoon diepgaand begrip hebben voor wat de wezenlijke eigenschappen zijn van goede tantes, of, als men ons werkelijk toestaat dit woord te blijven gebruiken, voor hun tantiteit.

Eenieder die tot oordelen bevoegd is zal het met ons eens zijn dat de eerste eigenschap, welke een mens in zijn jeugd leert onderkennen als typisch voor tantes, is hun bereidwilligheid en hulpvaardigheid. Er zijn vragen en verzoeken die men alleen maar tot tantes richt. Op tantes doet men een beroep als men nergens anders meer terecht kan. Tot hen wenden zich jongetjes en wellicht meisjes (over dit laatste kunnen wij niet oordelen) die op een verschrikkelijke dag ontdekken dat er bij hun thuis geen plaats meer voor hen is en die zich genoopt zien, voorzien van pijl en boog en een zakmes, zich een nieuw bestaan te zoeken in verre landen, om jaren lang weg te blijven en alleen maar terug te keren in schatrijke staat om te laten zien dat hun ouders niets begrepen van hun inborst en hun verborgen talenten. Tantes vormen voor zulke miskende jongelieden als het ware de eerste halte op de weg naar Peru, naar Californië en naar Eldorado. Zij worden als vanzelfsprekend beschouwd als de aangewezen personen om de vrijwillige balling te voorzien van de benodigde middelen om het ballingsoord te bereiken. Naar tantes ging men eveneens toe als men plotseling meende honger te hebben van het soort dat alleen maar door tantes gestild kan worden, honger die niet haakt naar brood, doch minstens naar kaakjes. En in de jaren van weleer, toen wij onze smaak voor limonade nog niet reddeloos verloren hadden, waren het altijd de tantes die het gulst waren met het verstrekken van deze vloeistoffen. Engeland is bij ons weten het enig land waar dit hoofdelement van de tantiteit is geformuleerd en waar het behoort tot 's lands schone, althans gedenkwaardige letteren, en wel in een vers van Harry Graham.

Als je een oom hebt, en je bent derhalve zijn neefje, en die oom heeft een appelenboomgaard, en die oom klimt in een appelboom en valt vervolgens uit diezelfde appelboom, is het naar onze ervaring het neefje dringend geraden geen ongewone blijken van geestdrift, dankbaarheid of zelfs uitgelatenheid te tonen. Onder onze ooms althans, en ook op dit gebied zijn wij rijk gezegend geweest van ons leven, bevond er zich niet een die het op prijs gesteld zou hebben, indien wij in een dergelijke situatie blijk hadden gegeven van niet te stuiten vreugde. Met ooms moet je verschrikkelijk oppassen. Maar met tantes is het anders. Een tante zou in een dergelijke situatie begrip tonen voor kinderlijke vreugde, ja, wellicht een encore ten beste willen geven, indien neefje zulks zou verlangen. Dit is althans ons inzicht, en dit is ook het inzicht geweest van Harry Graham, zoals blijkt uit zijn vers:

„Auntie, did you feel no pain
Falling from the appple-tree?
Would you do it, please, again?
'Cause my friend here didn't see."

Herdershonden en pepermunt

Naast dit eerste wezenselement van het ware tantedom, verdient in de tweede plaats vermeld te worden der tantes wijsheid. Tantes wisten het antwoord op vragen die ouders of onbeantwoord moesten laten, dan wel beantwoordden op voor kinderen volkomen onaanvaardbare en ongeloofwaardige wijze. En, tenzij ons geheugen ons niet bedriegt, bezaten althans onze tantes de gave zich uit te drukken in de vorm van bondige epigrammen of spreekwoordachtige formules. Zo herinneren wij ons een tante, R.I.P. die, als men zich tot haar wendde in dagen van jeugdige berooidheid, in haar zwarte reticule tastte, haar zilveren knipbeursje te voorschijn haalde en de begeerde financiële bijdrage leverde met de korte, kernachtige en van grote wijsheid getuigende opmerking: „Een mens is nu eenmaal geen aardappel", een uitspraak die wij nooit hebben vergeten, en die ons een uiterst passende begeleiding lijkt voor de speciale en met een geheel eigen wijding omringde rite van het verstrekken van geld door tantes. Dezelfde Graham, die begreep, dat men zich slechts tot tantes kan wenden met het verzoek een tweede maal uit een appelboom te willen vallen ten behoeve van een leergierig vriendje, heeft eveneens het tweede hoofd-element van de tantiteit onderkend en vastgelegd, de wijsheid namelijk en de kernachtige wijze waarop tantes hieraan uiting plegen te geven:

„Aunt Jane observed, the second time
She tumbled off a bus,
The step is short from the Sublime
To the Ridiculous."

Welke oom, zo durven wij vragen, zou reeds bij de tweede gelegenheid waarop hij uit een autobus viel zo kernachtig hebben kunnen formuleren welke wijsheid gepuurd kan worden uit dit soort ervaring. Als wij tenminste af mogen gaan op onze eigen ooms, waarvan er helaas nog slechts twee, zij het dan ook uitzonderlijk boeiende exemplaren in leven zijn, moet het uitgesloten worden geacht dat zelfs een tienvoudige herhaling van het vallen uit bussen hen ook maar een enkele stap dichter bij de wijsheid en de wijsbegeerte gebracht zou hebben.

Het derde element van de tantiteit is een intrinsieke vreemdheid, die alle tantes eigen is en die onder meer tot uiting komt in de dominerende geuren van woningen waarin tantes huizen. Zo hadden wij een tante wier huis altijd geurde naar vanille, ofschoon zij bijna jaarlijks verhuisde uit louter zwerverslust. En er was een tante waarvan het huis altijd rook naar boenwas, en een derde die leefde in een aura van verse linnengeuren, en een waarvan de woning rook naar een vreemd mengsel van eau de cologne en natte herdershonden. En er was natuurlijk de tante (wij hebben nog nooit iemand ontmoet die niet een zelfde tante heeft gehad) waarvan het huis rook naar pepermunt. Als wij van school kwamen, konden wij bij het betreden van de huiskamer onmiddellijk ruiken of tante pepermunt dan wel tante vanille of tante boenwas op bezoek was geweest. Zij droegen hun huisgeuren als banieren, zoals schepen de vlaggen dragen van hun landen en zoals ridders zich onderscheiden door hun wapenschild. Maar er was een andere en meer belangrijke vorm van vreemdheid welke tantes kenmerkte. In eigen gezinnen hoorde men half-begrepen flarden van gesprekken tussen oudere familieleden of tussen dienstbode en huishoudster — de laatste een adoptief-tante — gesprekken die niet voor kinderoren waren bestemd, en waaruit wij maar een ding konden concluderen, namelijk dat tantes heel anders leefden dan moeders, dat zij vreemde avonturen hadden in het leven, dat zij mysterieuze reizen maakten en hoogst merkwaardige lieden kenden in hun eigen bestaan. Er was vooral één tante die voor ons deze vreemdheid belichaamde, een tante die wij nimmer van ons leven hadden gezien, waarvan wij slechts de bijbehorende oom en het bijbehorende neefje kenden, doch waarvan wij verder alleen wisten dat zij reisde in verre gewesten. Wij associeerden haar met oerwouden, vredespijpen, wolven, onderzeeërs en met bloemen die geurden naar amandeltjes-pudding.

Ook van het besef van deze derde tante-eigenschap hebben wij bewijzen gevonden in de Engelse letteren. Wij denken niet zozeer aan de dame die tegelijkertijd Hamlets moeder en tante was, doch eerder aan de zonderlinge tantes van Chesterton, die ongehuwd waren en desondanks insisteerden op ontbinding van hun huwelijk:

„Where his aunts, who are not married,
Demand to be divorced."

Maar daar is bovenal de geheimzinnige tante Jobiska, van Lear. Wat tante Jobiska zo geheimzinnig maakte was niet zozeer haar naam als wel het feit dat zij eigenaresse was van een „runcible" kat. In de gehele geschiedenis van de Engelse letteren is het woord „runcible" slechts drie keren gebruikt. De Engelse literatuur kan zich namelijk beroemen op het bezit van een hoed, een lepel en een poes die alle drie de hoedanigheid van de runcibiliteit bezaten, een hoedanigheid waarvan overigens slechts bekend is dat zij door deze drie gedeeld werd, en die verder onbegrijpelijk is en zeker onvertaalbaar in enige andere taal. Een van deze drie runcibelen nu was de poes van tante Jobiska, en alsof dit niet merkwaardig genoeg was, had deze poes bovendien een karmozijnrode snor. Er schuilt naar onze mening een hoge mate van poëtische rechtvaardigheid in dat deze vreemde poes het eigendom was van een tante, en niet van een oom of andere soorten bloedverwanten.

Maar ook hiermee hebben wij misschien niet ten volle aangetoond hoe diep het besef van het essentiële tantedom is doorgedrongen bij de Engelse bevolking. Welnu, dan mogen wij wijzen op het feit dat een Engelsman in zijn jeugd een vreemde taal met meer schroom benadert dan jongelingen van andere nationaliteiten. Want een vreemde taal wordt gesproken door heel vreemde mensen, door buitenlanders, en voor dezulken zijn de Engelsen vanaf hun kinderjaren huiverig. Nu leren de Engelsen op school over het algemeen slechts één levende vreemde taal, namelijk de franse. En waarmee worden alle Engelsen binnengeleid in deze exotische buitenlandse taaltuin?

Wij associeerden haar met oerwouden

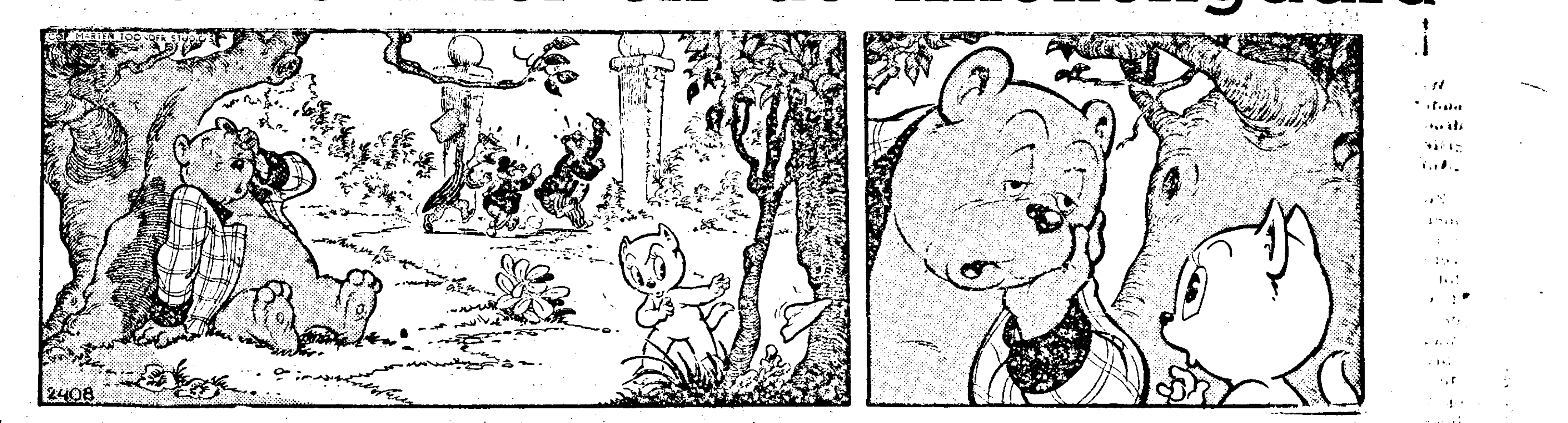
Welke bijna heilige formule wordt hun allen ingepompt als zij vol angst en beven zullen leren spreken in de taal van de zonderlingen geenszijds van het Kanaal? Deze bezweringsformule luidt: „la plume de ma tante", opdat de jonge Engelsman zonder een overdaad van schroom binnen zal gaan in een rijk waarvan de grens wordt bewaakt door tante zelf, de hulpvaardige, de wijze, de vreemde maar vertrouwde vrouw. „La plume de ma tante," stamelen Engelse schoolkindertjes en storten zich moedig in de knoflookvijver en in het kikkerbillenwoud, veilig in de wetenschap dat tante wakende is met haar pen.

Tenslotte is Engeland het enige land waarvan wij weten dat men er het gemis van tantes voelt als een werkelijke leemte van het soort waarin voorzien dient te worden. Engeland is het enige land waar tantelozen, die getantaliseerd worden door hun tanterijke vrienden, zich kunnen wenden tot een firma die de naam voert van Universal Aunts, algemene of universele tantes. Die wassen voor u, en poetsen voor u, en koken voor u, en lappen uw ramen en waken over uw baby en verzorgen uw beminde poes, uw parkiet en uw kanarie tijdens uw afwezigheid, kortom streven zo naarstig mogelijk naar het vervangen van de verloren bloedverwanten. Slechts als deze universele tantes hun taak verricht hebben, voelt men schrijnend het verlies van de echte tante. Want het is niet tantes hand die grijpt naar de zilveren knipbeurs in de zwarte reticule onder het uitspreken van de verklaring dat een mens geen aardappel is of dat zelfs een vlo maar één keer leeft. Neen, „eilaci", „eheu fugaces!" en „où sont les tantes d'antan!", het is neeflief die de hand steekt in zijn zak, en het is tante die verrijkt henenschrijdt.

„Would you do it, please, again?"

Ollie Bommel en de Knollengaard

2408 — Toen heer Bommel enige tijd later weer tot zichzelf kwam was alle vrolijkheid geheel uit hem weggezakt. Enigszins duizelig betastte hij zijn builen en richtte zich toen kreunend op.

Door de uitgang van zijn tuin verdwenen de ambtenaar eerste klasse Dorknoper en de advocaat van oom Bommelergaard. Ze liepen tamelijk kreupel en gaven op luide toon hun misnoegen te kennen over de lompe behandeling die ze hadden ondergaan.

Oom zelf wachtte hen op de weg op en zijn krachtige bariton overstemde reeds spoedig het klagelijk geblaat van de anderen.

Heer Ollie wachtte tot het rumoer van de woordenwisseling in de verte verdwenen was en wendde zich toen tot Tom Poes.

„Ik begrijp niet, waarom ik daarnet kon lachen", sprak hij op zwakke toon, „Dit alles is zo ruw en zo stuitend, dat het me te veel is om er over te praten. Laat staan te lachen! Het moet een héél verdrietige lach geweest zijn, als je begrijpt wat ik bedoel!"

„Nee', zei Tom Poes, „dat was het niet. „Het waren die noten. Maar ze deugen niet. Ze kunnen niet tegen Uw twistappelboom op. En overigens heb ik vrolijke noten nooit vertrouwd. [illegible] meestal hol".

Zo sprekende wierp hij het zakje weg en keek nadenkend naar de boom. „Ik weet wat je wilt zeggen", zei heer Ollie somber.

„Ik had nooit aan een nieuwe stamboom moeten beginnen. Ja, ja. Dat wou je zeggen, spreek het maar niet tegen. Ik had nooit ergens aan moeten beginnen — ik weet het. Alles loopt me altijd tegen... Ach, hoe kom ik nu weer van al die ellende af?".

Vacuumtoren naar Pernis

Muelheim. — Dezer dagen is uit Muelheim aan de Ruhr de grootste vacuumtoren van Europa, een 37,5 meter lange „Goliath", die 230 ton weegt en bestemd is voor de raffinaderijen van de B.P.M. te Pernis, zijn reis naar Nederland begonnen. Hij wordt via het Ruhrkanaal en de Rijn naar Rotterdam gesleept.

Aartsbisschop Boris krijgt slechts tijdelijk visum voor Amerika

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft besloten dat aartsbisschop Boris van de Russische orthodoxe kerk niet het recht zal krijgen zich voor onbeperkte tijd in de Verenigde Staten te vestigen om op te treden als hoofd van zijn kerk in de Verenigde Staten.

In een nota aan de Sovjet-Unie, die in Washington is gepubliceerd, werd gezegd dat de aartsbisschop in de Verenigde Staten zal worden toegelaten, doch slechts op een tijdelijk visum. Hij zal zich in de Verenigde Staten slechts mogen bezighouden met "wettige kerkelijke zaken".

Ter dood veroordeelde Cypriot mag in beroep gaan

Londen. - Een 22-jarige Griekse Cypriot, Michaelakas Savva Karaolides, heeft machtiging gekregen om in beroep te gaan tegen het in augustus j.l. uitgesproken doodvonnis wegens het neerschieten van een politie-agent in een straat in Nicosia. De machtiging werd verleend door de juridische kamer van de Britse Privy Council. Karaolidis heeft tijdens zijn proces schuld ontkend aan het neerschieten van de agent. Een beroep bij het oppergerechtshof van Cyprus werd de vorige maand afgewezen.

Wat er gebeurt wanneer men de contrôle over een atoomreactor verliest

Cleveland. — Amerikaanse geleerden hebben onderzocht wat er gebeurt, wanneer men de contrôle over een atoomreactor verliest. Het enige resultaat was, dat het water in de installatie ging koken, zo heeft dr Clarence Larson, voormalig directeur van het nationale atoomlaboratorium te Oakridge, op een bijeenkomst van de Amerikaanse scheikundige vereniging medegedeeld.

Het was bekend, dat atoomreactors niet kunnen ontploffen als een atoombom, doch er kunnen zich stoomexplosies voordoen, aldus dr Larson. Herhaaldelijk werd bij proeven de hoeveelheid radioactiviteit plotseling sterk vergroot — in sterkere mate dan ooit door een ongeluk het geval zou zijn — doch het enige gevolg was, dat het water ging koken.

Aanslagen-statistiek van Marokko

Parijs. — In gezaghebbende kringen in Parijs zijn de volgende cijfers gegeven over het aantal aanslagen dat in de afgelopen paar maanden in Marokko is gepleegd: augustus 822 aanslagen, september 613, oktober 536, november 386. In de eerste tien dagen van december zijn door aanslagen in Marokko 79 Marokkanen en een blanke gedood en 107 Marokkanen en 33 blanken gewond.

Staking veroorzaakt grote schade voor Franse luchtvaart

Parijs. - 105.000 passagiers, die normaliter in november naar en van de twee vliegvelden van Parijs zouden zijn gevlogen, hebben zulks niet gedaan vanwege de staking bij de Franse burgerluchtvaart. Uit de statistische gegevens over het luchtverkeer in november op Le Bourget en Orly blijkt, dat door de staking 3.500 vluchten werden afgelast en 150 ton vracht verloren zijn gegaan.

De staking, waaraan ruim 3.000 man grondpersoneel deelnemen, begon op 10 november j.l. Het ziet er niet naar uit, dat zij spoedig zal beëindigen. Enkele honderden leden van het technisch personeel, dat eerder naar het werk was teruggekeerd, besloten echter het werk opnieuw neer te leggen. Indien de staking doorgaat, zal het luchtverkeer naar Parijs gedurende de Kerstdagen ernstig worden belemmerd.

Technisch personeel staakt mee

Parijs. — Het technisch personeel bij de Franse burgerluchtvaart, dat zes dagen geleden het werk hervatte na samen met het Franse grondpersoneel te hebben meegestaakt, is op de Parijse vlieghaven Orly en Le Bourget opnieuw in staking gegaan. Het technisch personeel maakt slechts een gering aantal van de stakers, die op 10 november het werk neerlegden, uit. Het grondpersoneel is ongever 300 man sterk, terwijl het totale aantal stakers ruim 3.000 bedraagt.

Nederlands chauffeur door sprong uit cabine aan dood ontsnapt

De 29-jarige vrachtwagenchauffeur J. O. uit Borculo is aan de greep van de dood ontsnapt door een koene en gedurfde sprong uit de cabine van zijn wagen. De man reed op de Amersfoortseweg bij Apeldoorn, toen de lading, bestaande uit kisten met kippen, begon te schuiven. De auto begon hierdoor te slingeren en schampte langs een rechts van de weg staande boom. Toen O. bemerkte, dat hij de macht over het stuur kwijt raakte bedacht hij zich geen moment en sprong hij uit de cabine van de wagen, die vlak hierop met een klap tegen een volgende boom tot stilstand kwam. De cabine werd volkomen in elkaar gedrukt en het is welhaast zeker, dat O. daarbij het leven zou hebben verloren. Nu kwam hij met de schrik vrij. Ruim vijftig kippen verwisselden het tijdelijke met het eeuwige.

Madrid. — In Spaans-Amerikaanse samenwerking zal een film worden vervaardigd over het missie- en beschavingswerk van Fray Junipero Serra, de verkondiger van het evangelie in Californië.

Mens of Wolf?

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

75

Een enkele keer dacht zij aan de dood. Zij had zo veel mensen zien sterven, zo veel vrienden verloren. Het viel haar gemakkelijk aan haar eigen dood te denken. — Erlof is gelukkig niet meer alleen op de wereld, ik laat hem een broer achter, dacht ze. Maar ze hebben mij nodig. De toren is voor hen het symbool van herwonnen kracht, van nieuwe grond onder de voeten, van hoop, moed en verwachting. En van de fierheid, die een mens zo moeilijk kan missen.

Ook deze ziekte en het blijvend merk ervan kostten haar een stuk van haar fierheid. Maar dat voelde zij zelf als zwakte. Het deed haar echter pijn, toen zij merkte hoe het Erlof hinderde.

De jongen kwam in opstand. Nok had hij niet leren aanvaarden. Maar daar was hij ook te jong voor.

„Vroeger was je zo sterk als een man, moeder!"

„Dan is dit misschien natuurlijker".

„Niet voor jou!"

Zij voelde dat zelf ook. Het kostte haar moeite genoeg er vrede mee te hebben. Bart, die nooit veel sprak, zei: „Je moeder is nog sterk".

„Hoe bedoel je?" vroeg Erlof.

„Kijk naar haar ogen".

Beide jongens keken haar aan. Lene Stoike's sterke, blauwe ogen waren dieper in de kassen gezonken sinds haar ziekte. Haar gezicht werd niet — zoals haar lichaam — dikker, het was nog heel van vorm met de fijn besneden neus en mond. Maar haar huid, sinds Sylt zo verweerd en bruin, was ouder geworden, haar ogen lagen in een netwerk van rimpeltjes.

Moeder wordt oud, dacht Erlof, toch is zij nog lang geen vijftig. Maar haar haren beginnen grijs te worden en haar stem is zachter. En die vreemde dikte... Alleen haar ogen, ja, die zijn nog zoals ze waren toen zij mij in de kruiwagen reed, toen ik niet kon lopen, en net zoals we samen biezen sneden op Sylt en naar de meeuwen keken, die eerste zomer...

Zijn moeder lachte hem toe.

„Jullie maakt me bijna verlegen", zei ze. Bart's blik was zo ernstig, bijna zwaarmoedig, en Erlof's grote grijze ogen met de dansende vonkjes er in keken haar niet meer aan zoals de ogen van een kind kijken. Nu hij groter wordt, vroeg zij zich af, vind ik nu nog iets in hem van de bouwer, die we vroeger in hem zagen? Het is moeilijker te zien dan toen. — Maar een bouwer duldt geen afbraak en nu ziet hij in zijn eigen moeder de afbraak.

„Al ben ik niet zo sterk als ik ben geweest, Erlof, ik heb in andere opzichten misschien gewonnen".

De jongen kleurde, hij wist zelf niet waarom. Misschien schaamde hij zich.

„Ik had zo gehoopt", begon hij, maar hij maakte zijn zin niet af. Hij had gehoopt op de toren, maar hoe kon hij dat nu zeggen? Op school had hij als een bezetene gewerkt, al vele maanden lang, om zijn achterstand in te halen, misschien zelfs een kleine voorsprong te krijgen, om te werken. Als ze de toren kregen, zou hij zijn handen stuk willen bouwen aan het herstel. En dan zou hij er willen wonen, daar boven op de berg. Torenwachters zouden ze er zijn en geen vluchtelingen. De lange schoolweg door het bos 's ochtends vroeg en 's middags had hij er graag voor over. Hij had ervan gedroomd dat ze daar hun echte nieuwe tehuis zouden hebben. Maar nu — zelfs al was er nog eens kans — hoe zou moeder nu ooit op een berg kunnen wonen?

„Wat had je gehoopt?"

Hij sloeg zijn ogen neer. Zijn mondhoeken trokken even, voordat hij antwoordde:

„Kan ik niet hier in de „Valkenburg" komen wonen nu?"

„En elke dag vier uur lopen? Twee uur naar school, twee uur terug?"

Zij wist wat het hem zou kosten, het wonen hier. Het was niet het lopen waartegen hij opzag. Hij zag op tegen de mensen, tegen hun stille vijandigheid. De school was een veilig nest voor hem geweest, daarbuiten was hij schuw, behalve thuis.

De jongen zat voorovergebogen en wijdbeens, de onderarmen op de knieën gesteund. Zij keek naar zijn lange benen, naar zijn knokige kniegewrichten. — Groot kalf, dacht ze en zij lachte.

„Waarom lach je nu, moeder?" Hij keek verontwaardigd.

„Als jij alles er voor over hebt, wil ik je maar al te graag hier hebben", zei ze.

„Alles, alles, wat alles?" vroeg hij. Zou moeder begrijpen dat hij hiermee zijn droom over de toren opgaf?

„De mensen", antwoordde zij zacht en bijna vragend.

„Die lap ik aan mijn laars!" zei hij strijdlustig.

Bart schudde stil zijn hoofd. „Wij lappen hen niet aan onze laars, zij lappen ons aan hun laars."

„Wij moeten nooit iemand aan onze laars lappen," zei Lene Stoike rustig.

„Daarom had ik graag naar de toren gewild. Daar hadden we iets kunnen doen. Daarboven raakt ieder zijn overmoed kwijt, daar staan mensen tegenover elkaar als mensen. Misschien...... De toren. Het hoge woord was er uit. Ze zwegen alle drie.

Half December kwam het bericht dat de toren haar als jeugdherberg zou worden toegewezen, als zij kans zag er iets van te maken. Zij sprak er niet over tegen de jongens. Zij moest eerst met zichzelf uitmaken wat haar besluit zou zijn. Trok zij naar boven, dan zonderde zij zich af van de wereld. Geregeld afdalen en opklimmen zou haar onmogelijk zijn. Het beheer van de toren zelf zou reeds haar uiterste krachten vergen. — Ik zonder me af van de wereld, maar de wereld zal naar de toren toe kunnen komen, dacht ze. Dat was immers de bedoeling — jonge mensen de toren laten beleven, zich zelf laten hervinden door afstand, stilte en inkeer. Het bestendige leren onderscheiden van het tijdelijke en verwarrende — het waardevolle van het waardeloze.......

Zal ik het kunnen, dacht ze, zal ik het kunnen met dit verzwakte, zware lichaam? Of misschien juist — omdat ik meer aan plaats en rust ben gebonden? Dwingt dit lichaam me niet een leven van minder actie en meer beschouwing te gaan leiden daar in de hoogte? Of niet? Als ik het werk niet aankan, als ik geen hulp krijg......?

Het liep tegen Kerstmis. De jongens waren samen een boom in het bos gaan vellen. Er viel een lichte sneeuw. Zij zat vlak voor het venster met haar naaiwerk, zij maakte van twee oude katoenen jurken één. Voordat zij de zoom af had, wist zij wat ze wilde.

(Wordt vervolgd)

Surinaamse bladen laken

Verklaringen van D.I.M.'s MORENO aan verslaggever van „Amigoe"

Willemstad. — Naar aanleiding van een interview, dat onze sport-verslaggever tijdens het bezoek van de Colombiaanse voetbalploeg D.I.M. aan ons eiland, met aanvoerder Moreno had, zijn in de Surinaamse pers reacties verschenen, die de beweringen van Moreno in twijfel trekken.

Zo schrijft „De West" onder het opschrift: „Onsympathieke houding van Moreno", het volgende:

„In de Amigoe di Curaçao van 7 december jl. verscheen een verslag over de voetbalwedstrijd Jong Curaçao tegen de Colombiaanse vereniging DIM, welke door eerstgenoemde club gewonnen werd met 1—0.

In dit verslag stond o.m. het volgende:

„In de kleedkamer vertelde Moreno, die zelf niet had medegespeeld, ons over zijn trip naar Suriname. De geruchten, die hier circuleerden, dat de beroemde Argentijn in Suriname enkele vuistslagen zou hebben moeten incasseren, werden door hem ontkend. Wel leverde hij ons direct het bewijs van het bekende abnormaal ruwe spel, dat in Suriname door de scheidsrechters getolereerd wordt. Moreno had in Suriname een tand verloren. Compleet werd een van zijn tand bij zeer ruw spel uit zijn mond geslagen. En, voegde Moreno er nog bij: de scheidsrechter had niet eens gefloten voor freekick.

Moreno was ook niet te spreken over het gedrag van het zeer onsportieve publiek, dat daar de wedstrijden bijwoont. Moreno zeide verder: Hier hebben wij van een zeer nobele club, de Curaçaose kampioenen SUBT, kansloos verloren. Ik aarzel geen ogenblik toe te geven, dat wij door hen in een sportieve strijd werden overspeeld. Maar van de twee nederlagen, die wij in Suriname kregen te incasseren, kan ik niet hetzelfde zeggen. De scheidsrechters wezen penalties toe aan het Surinaamse team, annuleerden onze doelpunten, etc. etc. Over de twee spelers, die hier op ons eiland waren achtergebleven, wegens blessures, zeide Moreno, dat hij deze twee zeer gemist had, maar dat hij toch met eerlijke scheidsrechters zonder hen ook had kunnen winnen.

Tot zover de aanhaling.

Wij hadden het sympathieker gevonden, indien Moreno verklaard had, dat bij hem de jaren thans een belangrijke rol spelen.

Reeds tijdens de eerste wedstrijd konmen constateren, dat Moreno na ongeveer twintig minuten gespeeld te hebben, doodmoe was.

Hij kon het tempo niet meer bijhouden. Daarbij waren zowel Moreno als de overige spelers van DIM niet productief. Technisch zijn het goede spelers, doch zij beschikken niet over schutters. Het samenspel wordt te ver doorgevoerd.

Ten slotte zouden wij willen weten of er niet ruw gespeeld was op Curaçao. Twee spelers moesten daar toch wegens opgelopen blessure achterblijven?"

„De Tijd" schrijft o.m.:

„Het is wel opmerkelijk, dat — indien de verklaringen van de DIM-aanvoerder op waarheid zouden berusten — uit de Surinaamse persverslagen over de wedstrijden niets hiervan zou zijn gebleken.

Dat Moreno een (valse) tand verloor, is waar, hij liet het ons persoonlijk zien, maar hoe hij deze verloor heeft niemand, maar dan ook niemand tijdens de wedstrijden kunnen waarnemen.

Het wijten van de nederlagen wegens toekenning van penalties door de Surinaamse scheidsrechters kan niet direct sportief genoemd worden.

De overtredingen werden in feite door de Colombianen begaan en men kan slechts het oordeel van de scheidsrechter over het toekennen van de zware straf in twijfel trekken: zonder de penalties zou echter DIM evenmin gewonnen hebben.

Het annuleren van doelpunten geschiedde aan beide zijden; in de tweede wedstrijd bijvoorbeeld maakte linksbuiten Nelom een o.i. volkomen zuiver doelpunt, toch werd dit door de scheidsrechter niet toegekend.

En indien over ruw spel gesproken wordt, zouden wij de Amigoe-verslaggever willen uitnodigen hier een bezoek te brengen om de blessures waar te nemen, welke door het grootste deel van het Surinaams elftal werden opgelopen, waardoor eigenlijk niemand de derde wedstrijd tegen DIM wilde spelen en Voorwaarts tenslotte een B-elftal in het veld zond teneinde zijn goede spelers voor ongelukken te vrijwaren.

Tegenover de verloren tand van Moreno verloor ons elftal de helft van zijn spelers aan mankementen, die wegens natrappen, opzettelijk unfair spel en andere trucjes der Colombianen werden veroorzaakt. Inderdaad zijn de scheidsrechters te soepel geweest, maar dan is dit ongetwijfeld in ons nadeel uitgevallen.

Wij voor ons dragen de overtuiging, dat DIM niet in staat is te winnen van onze nationale ploeg, al wordt er nog vijfmaal overgespeeld.

Onze landgenoten op de Antillen kunnen gerust zijn: Suriname heeft de beide wedstrijden volkomen verdiend gewonnen." Aldus „De Tijd".

G.O.G. voor meisjes voor regering nog open vraag

De oprichting van een centraal inkoopbureau is, in verband met de omstandigheid, dat het Land slechts tegen een zeer hoge kostenopslag gebruik zou kunnen blijven maken van de diensten van de inkooporganisatie van Openbare Werken, in overweging geweest. Daarbij werd tot de conclusie gekomen, dat, gelet op de verscheidenheid van de aan te schaffen benodigdheden, waaronder vele technische, een dergelijke organisatie te groot en te duur van opzet zou uitvallen in vergelijking tot het verwachte nut.

In aanmerking nemende voorts, dat ter Administratie van Financiën reeds van oudsher een op bescheiden schaal gehouden organisatie voor de centrale aankoop en distributie van kantoormeubilair, -machines en -benodigdheden en drukwerk bestond, werd besloten ook de overige aanschaffingen met uitzondering van bijzondere technische installaties, benodigdheden en instrumenten, welker aanschaffing om technische redenen beter aan de betrokken hoofden van dienst kan worden overgelaten, aan de zorg van evenbedoelde organisatie toe te vertrouwen.

Ter beantwoording van de vraag van enkele leden of t.a.v. aankopen als vorenbedoeld voorschriften bestaan en zo ja, hoe de uitvoering daarvan geregeld is, moge worden verwezen naar artikel 19 van het Comptabiliteitsbesluit, alsmede naar de circulaires van de Regering d.d. 5 october 1953 No. 6482a en 13 juni 1950 no. 8612a, waarvan afschriften ter Griffie van de Staten ter inzage van de leden zijn nedergelegd.

Inderdaad werd bij de Openbare behandeling van de begroting 1955 categorisch medegedeeld, dat een opvoedingsgesticht voor meisjes een onontbeerlijke voorziening is.

Deze opvatting, op een categorische vraag weergegeven, kon zeer gemakkelijk worden geuit, omdat het immers bekend is, dat er reeds verschillende opvoedingsgestichten voor meisjes in de Nederlandse Antillen bestaan en wel niemand deze gestichten zou willen doen verdwijnen.

Een geheel andere vraag is of er thans een nieuw gesticht moet worden gebouwd voor de opvoeding van een of meer bepaalde categorieën van meisjes. Hierover is sinds enige jaren veel te doen geweest. Desondanks is het de Regering nog niet geheel duidelijk of zulk een nieuw G.O.G. voor meisjes het equivalent zou moeten zijn van het G.O.G. voor jongens (strafrechtelijke gevallen die ter betschikking van de Regering zijn gesteld). Blijkbaar is dit niet het geval, doch wat er wel precies wordt bedoeld, is nog niet geheel duidelijk. De woorden „Gouvernements Opvoedings Gesticht voor meisjes" zijn dan ook een slagwoord geworden, naar de juiste inhoud waarvan de Regering doende is een onderzoek in te stellen. Indien het nodig mocht blijken nieuwe instituten voor de jeugd te scheppen zal de Regering niet aarzelen dit te doen, voor zover dit althans de landszorg betreft.

Ten overvloede wellicht wil de Regering hier signaleren, dat men niet zonder meer alle sociale en opvoedkundige middelen, systemen en personen, die in Nederland een groot succes hebben, kan overplanten naar de Nederlandse Antillen. Het verschil in levenswijze, volkskarakter en traditie is daarvoor te groot.

Inderdaad heeft de Regering toegezegd een dossier over deze zaak aan de Staten over te leggen. Aangezien echter nu een onderzoek wordt ingesteld als voormeld, is daaraan nog geen gevolg gegeven. Indien daaraan thans gevolg mocht worden gegeven, waartegen de Regering geen bezwaar heeft, dan zou het dossier geen volledig inzicht in de stand van zaken geven. De Regering zou er daarom de voorkeur aan geven het dossier over enkele maanden aan de Staten ter inzage te geven.

In de ontwerp-landsverordening, houdende regelen van materieelrechtelijke aard betreffende de rechtstoestand van de landsdienaren van de Nederlandse Antillen en van de ambtenaren in dienst der eilandgebieden, zijn zodanige bepalingen opgenomen dat de ambtenaar normaliter bij het bereiken van de 55-jarige leeftijd eervol uit de dienst wordt ontslagen. Bedoeld ontwerp werd voor advies toegezonden aan de Raad van Advies en de Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken, alsmede, in verband met de omstandigheid dat deze materie ook zal gelden voor de eilandsambtenaren, aan de diverse Bestuurscolleges.

(M. v. A.)

Bommen op Negri Sembilan

Singapore. — "Lincoln"-bommenwerpers van een eskader van de Australische luchtmacht heeft in de afgelopen dagen 225 ton bommen geworpen op opstandelingen in een deel van de tot de Maleise federatie behorende staat Negri Sembilan, aldus heeft een woordvoeder van de Britse luchtmacht te Singapore medegedeeld.

Mary Kok verbetert wereldrecord

Londen. — Tijdens internationale zwemwedstrijden te Londen heeft Mary Kok het wereldrecord op de 440 yards vrije slag verbeterd en gebracht op 5 min. 7.2 sec. Het oude record stond sedert 3 Mei 1947 met 5 min. 7.9 sec. op naam van de Amerikaanse Ann Curtis en werd te Seattle gemaakt.

Voetbal-uitslagen Franse competitie

Parijs. — Uitslagen Franse eerste divisie voetbal luiden: Lyon-Reims 2-1; Toulouse — Lens 4-2; Metz — Bordeaux 1-1; Nice — Saint Etienne 2-1; Sochaux — Racing Paris 1-1; Sedan — Marseille 2-1; Troyes — Nimes 4-2; Lille — Nancy 1-2; Strasbourg — Monaco 2-1;

Nice staat met 25 punten bovenaan.

Gezellige avond (met „Lubricators")

Biljartclub „ASIENTO" besluit haar kerstboutenwedstrijden

Emmastad. — Zaterdagavond vond in de Sociëteit Asiento het besluit plaats van de zeer geslaagde Kerstboutwedstrijden, die de Biljartclub Asiento dit jaar wederom voor haar leden had georganiseerd. Na enige maanden van intensieve voorbereiding had het Bestuur een programma samengesteld, dat iedereen naar de zin was, hetgeen wel bleek uit het aantal deelnemers, dat dit jaar ca. 150 bedroeg. Vorige week dinsdag- en donderdagavond waren de voorwedstrijden gehouden, bestaande uit verschillende spelletjes, waarmede eenieder zich kostelijk amuseerde. De hiermede bereikte punten werden aan een handicap onderworpen en dienden om de volgorde van de extra prijzen te bepalen, want elk lid was al bij voorbaat zeker van een vaste prijs in de vorm van een kip of konijn.

De extra prijzen telden zowel een electrisch scheerapparaat als een biljartboek. Voor de deelnemende dames waren aparte prijzen, waaronder een aantal zeer waardevolle.

Zaterdagavond vond de prijsuitreiking plaats, doch voordat hiertoe werd overgegaan, speelden de deelnemers en hun dames nog een viertal bingo's om een tegeltafeltje, dat gewonnen werd door de voorzitter, een halve gallon Napoleon cognac, waarvan de heer Plu de gelukkige eigenaar werd, en voorts nog een halve gallon rum en een broodsnijmachine. Vooraf had de heer Bloemendaal, voorzitter van de Biljart club Asiento, de leden een prettige avond toegewenst en zijn dank betuigd aan alle milde gevers, die daardoor het Bestuur in staat gesteld hadden de beste Kerstboutavond uit de historie van de club te houden. Een drietal leden, de heren Van Dijk, Van de Bie en Sontag, had zich in dit verband bijzonder verdienstelijk gemaakt en mocht hiervoor uit handen van de voorzitter een klein aandenken in ontvangst nemen.

Na de bingo werd de avond voortgezet met enkele spelletjes, zoals sjoelbak, ballengooien, schieten en horseraces. Ook hiervoor waren fraaie prijzen ter beschikking. Om half elf begon de prijsuitreiking, die circa een uur duurde door het enorm aantal prijzen, dat overhandigd moest worden. De rij werd geopend met de prijzen van de afgelopen competitie, waarbij de heer Van Ham, als eerste prijswinnaar in de D-klasse een speciale prijs in ontvangst nam, die verband hield met zijn functie als Bonds(voetbal) scheidsrechter.

Onder gejuich van de volle zaal werd hem een grote fluit overhandigd, die zowaar nog echt floot. Hierna waren de prijswinnaars van de Kerstboutwedstrijden aan de beurt. De twee eerste prijswinnaars van de heren en de eerste van de dames, resp. de heren Harteloh, Snocks en mevr. Marcussen, kwamen gezamenlijk op het toneel en ontvingen eerst een speciale prijs, beschikbaar gesteld door de „Maatschappij". Dit prachtig versierde cadeau, dat ter plaatse geopend moest worden bleek te bestaan uit een grote ijzeren bout met een strikje. Een aardige verrassing, die door de slachtoffers en het publiek met een gejoel werd beloond.

In snel tempo volgden nu de overige prijzen, totdat als laatste de heer H. Jansen werd opgeroepen, die als enige met minder punten was geëindigd. Hoewel de spelletjes grotendeels „geluk" waren, en het slechte resultaat dus niets met de biljartcapaciteiten van de heer Jansen te maken had, had het bestuur toch gemeend hem iets over biljarten te moeten bijbrengen en de heer Jansen kreeg het bekende biljartboek van Piet van de Pol.

Tot slot werden de verschillende verlotingen gehouden, waarbij wel bijzonder opviel de 6 persoons Zilmeta cassette, die door de heer Jansen werd gewonnen. Het heren- en het dameshorloge kwamen heel toevallig bij het echtpaar Isings terecht, die er reuze content mee waren. Bols, „reuk" en vlees- en fruitmanden gingen naar de beste schutters en sjoelers.

Toen elk tafeltje beladen was met geschenken, was het tijd voor de „Lubricators" om op te treden, die al een half uur popelden van ongeduld om de biljarters te tonen wat hun band met de nieuwe vibraphoon in een korte tijd had weten te bereiken. Deze band sloeg zo in, dat in het begin niemand de dansvloer opzicht om maar vooral niets te missen van dit bijzonder aardige instrument, dat enig is op ons eiland.

In de vroege morgen togen de tevreden biljarters en hun moede maar voldane bestuur en medewerkers pas naar huis, waar het zondag ongetwijfeld gegeurd heeft van heerlijke braadluchten.

LAMPE bij vertoning film Koninkl. reis

Eenheidsband tussen Rijksdelen tot in verre toekomst bestendigd

Eindhoven. — Bij de vertoning van de kleurenfilm over de Koninklijke reis te Eindhoven, waarbij onder andere de burgemeester van Eindhoven, mr Vandernesi namens het departement van de Overzeese Rijksdelen en de heer Simons uit Suriname aanwezig waren, hield de heer Lampe een korte inleiding, waarin hij onder andere zeide, dat de vereeuwiging van de Koninklijke reis op de film een daad is van verstandig inzicht en een vooruitziende blik, omdat men hierdoor de wereld toont hoe groot en hecht de band van liefde en aanhankelijkheid is tussen de Nederlandse Kroon en de overzeese Rijksdelen. Doch tevens wil men deze nationale waardeschat houden en bewaren voor het nageslacht, dat ook het recht heeft te weten hoe de toestanden en verhoudingen in onze dagen zijn geweest.

De heer Lampe durfde te voorspellen, dat de driehonderdjarige eenheidsband onveranderd en bestendigd zal blijven in de verre toekomst. „Het filmrelaas van de reis naar het Westen spreekt tot ons luider dan woorden. Bij Haar vertrek op Schiphol zeide Koningin Juliana, dat Zij met het bezoek gewacht had op het Statuut. Dit was goed gezien, daar zij indachtig aan de Koninklijke woorden Harer dierbare Moeder in december 1942 gesproken te Londen, het overzeese gebied niet wilde betreden voordat deze belofte was ingelost."

De heer Lampe eindigde met de hoop uit te spreken, dat in de toekomst dergelijke bezoeken meermalen zullen worden herhaald, zij het dan ook met minder pracht en praal, doch wat betreft de menselijke gevoelens niet minder welgemeend.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week tot 2 december 6.716.000 vaten tegen 6.181.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

„Op zondag zullen de robots vrij zijn"

Parijs. — De winnaar van de Prix Goncourt van dit jaar, Roger Ikor, heeft in een vraaggesprek voorspeld, dat in het jaar 2000 de zondag de enige werkdag van de week zal zijn. „Op zondag zullen de robots vrij zijn", aldus de schrijver in een gesprek met een vertegenwoordiger van een Frans zondagsblad. „De minister voor vrijetijdsbesteding zal de belangrijkste figuur in de regering zijn". Volgens Roger Ikor zullen de mensen in 2000 lezen als er nog literatuur bestaat. „Maar daar ben ik niet zo zeker van".

Britse journalisten dreigen met staking

Londen. — De Britse journalisten dreigen met staking als hun salariseisen niet ingewilligd worden; het bestuur van het nationale journalistenverbond heeft het aanbod van de werkgevers als onvoldoende verworpen. De werkgevers hadden salarisverhogingen van 75 tot 122 pond per jaar aangeboden.

Twee referendums zullen onder de leden van de nationale bond gehouden worden, een over het aanbod van de werkgevers en een over een mogelijk te houden staking.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

188 · Peinzend staart Eric naar de verdwijnende kust van het land, waar zij zulke zware beproevingen hebben moeten doorstaan. Zijn hand klemt zich vast aan het gevest van Tyrr. „Vaarwel Thorkell...... vaarwel Yark...... vaarwel gij helden allemaal......" mompelt hij zacht. „Gij zijt gestorven, doch uw dood is niet vergeefs geweest En nimmer zal de vrees de wereld regeren, nimmer zal de vrijheid sterven, zolang er mensen zullen zijn als gij". „Voorzekel! Juist! Ahem...... Ik ben er dan ook trots op, daarbij te behoren", bast heer Halfra vergenoegd. „De schurken hebben hun bekomst gehad. Haha! Welk een laag-bij-de-grondse-karakters hadden deze raddraaiers overigens. Die Tsacha vooral, als ik er goed over nadenk. Foei, foei! Een edelman als ik staat daar verre van. Verre: Ahem!" De Noorman glimlacht flauwtjes en kijkt neer op zijn zoon. En toch had deze zelfde Tsacha, hoe doortrapt hij ook geweest moge zijn, een zwakke plek in zijn koude, sluwe hart. Het was maar een klein plekje, juist groot genoeg om er zijn onberedeneerde genegenheid voor Erwin in te verbergen. Een genegenheid, die de knaap meer dan eens het leven redde. Dank zij een gunstige Oostenwind heeft de zeereis een vlot verloop en tot zijn opluchting bemerkt Eric, dat Svitjold zijn oude veerkracht en rustige zelfbeheersing schijnt terug te krijgen. En dan, voorbij het eiland Bornholm, komt het ogenblik waarop allen gewacht hebben. Een stilte daalt over het schip. Eric's gelaat staat strak en bleek Wat er in die minuten in hem omgaat kunnen slechts zij begrijpen, die daar zwijgend om hem heen staan. Zij, die met hem door alle verschrikkingen van de laatste maanden gingen, om dit te bereiken. Gesproken wordt er niet, star en ademloos zien de mannen het wrede zwaard in zee dalen! Een laatste schittering, een nevel van sissend, ziedend schuim. Dan sluiten de golven zich weer en het laatste is een ijle, klaaglijke zangtoon, die zachtjes wegsterft. De taak is volbracht. Dan richt Eric zijn blikken vast naar het Westen, naar de lokkende kust van zijn land en met nieuwe hoop in het hart koersen hij en de zijnen huiswaarts.

EINDE

Rotary Club Aruba draagt badhokjes aan Eiland over

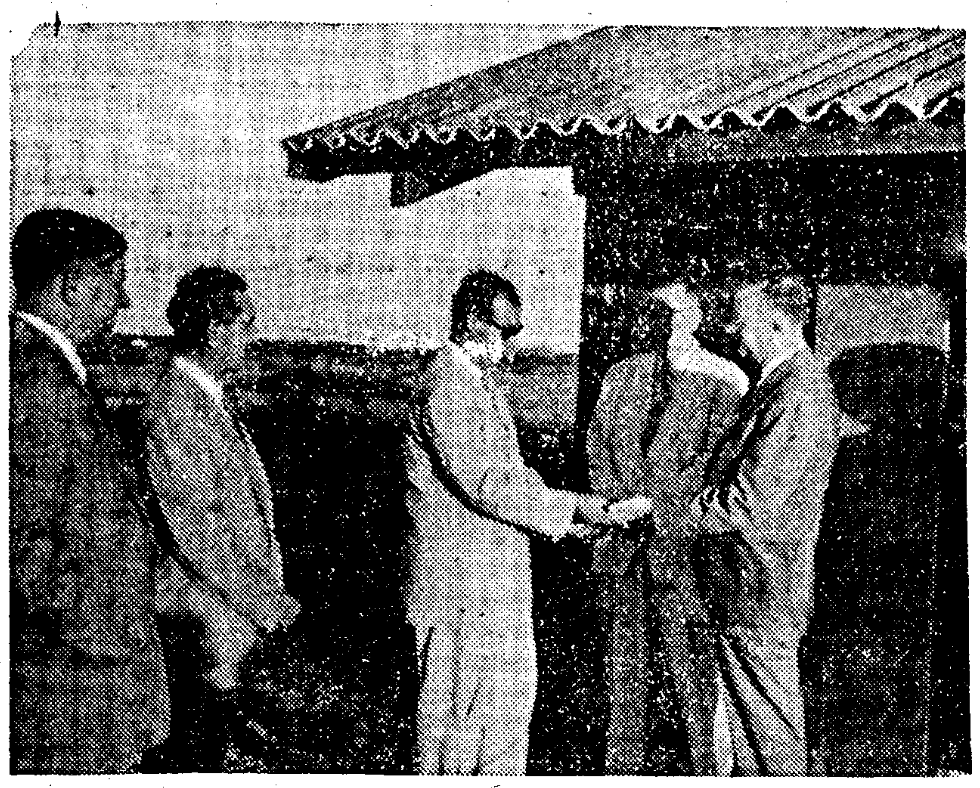
Oranjestad. — Gistermiddag werden de badhokjes aan de Eaglebeach door de Rotary Club Aruba aan het Eilandgebied overgedragen. Van de Rotary waren aanwezig de voorzitter F. W. Switzer, vice-voorzitter, A. J. v.d. Naaten, dr. R. C. Carrell de heer G. de Veer en later de heer A. O. Scholten. Van de zijde van het Eiland waren aanwezig gedeputeerde O. Henriquez en de heer J. Pauw.

In een kort woord richtte de heer Switzer zich tot de heer Henriquez en zei dat het hem een genoegen was namens de Country Service Committee van de Rotary deze badhokjes aan de Arubaanse gemeenschap over te kunnen dragen. De heer Switzer overhandigde hierop de sleutels.

De heer Henriquez antwoordde, dat hij, namens de gemeenschap, gaarne het gebodene accepteerde, dat hij onder het Domeinbeheer stelde. Het deed hem een genoegen te constateren, dat men niet alleen aan het tourisme dacht, doch dat evenmin de eigen bevolking vergeten werd.

Wat de badhokjes betreft, deze werden in een blok gebouwd van 6 en een hokje van gelijke grootte voor het opbergen van in bewaring te geven goederen. Op bepaalde dagen zal hier iemand komen te zitten, die de sleutels aan de gasten kan afgeven. De plannen hieromtrent staan nog niet met zekerheid vast, doch de heer Henriquez dacht aan een wachter, die bij de „Beach development" goede diensten zou kunnen verrichten.

Het was slechts een kort evenement en konden de auto's weer terug langs de weg met de honderden kuilen. (particuliere weg?) In de eerste dagen van januari zal men met de werkzaamheden aan de boulevard beginnen, maar voor dat men van Oranjestad uit de Eaglebeach heeft bereikt over deze boulevard, zal men eerst nog de veren van de auto's moeten proberen op de weg, dat geen weg meer is.

Gistermiddag werden de badhokjes aan de Eaglebeach, welke door de Country Service Committee van de Rotary werden gebouwd, aan het Eilandgebied Aruba overgedragen De heer Switzer overhandigt de sleutels aan de heer Henriquez.

Overste zusters van Stijl vertrokken

Oranjestad. — Gistermorgen vertrokken de Algemeen en Provinciaal Overste van de Eerw. Zusters van Stijl weer naar Nederland, uitgeleide gedaan door de Z. E. Pastoor de Haas, de Z. E. pater Fick en een groot aantal Zusters.

De heer Tjon Ayong terug

Oranjestad. — Gistermiddag keerde van buitenlands verlof terug de familie S. H. Tjong Ayong. De heer Tjon Ayong is ambtenaar bij het Openbaar Ministerie, onlangs wnd., Officier van Justitie en substituut griffier. Wij heten de familie Tjon van harte welkom.

Niet zo druk!

Oranjestad. — Gedurende het afgelopen weekeinde werden „slechts" 14 dronken mannen ingesloten, „slechts" 4 zaten achter het stuur onder invloed, 5 aanrijdingen vonden plaats en 15 maal werd assistentie verleend. De zware straffen blijken toch maar weinig uitwerking te hebben.

Binnenkort in Nederland weer sportpostzegels

Amsterdam. — De minister van verkeer en waterstaat heeft besloten in de loop van 1956 een serie sportpostzegels uit te geven met toeslag voor het Nederlands Olympisch Comité voor uitzending van een Nederlandse ploeg naar de Olympische Spelen te Melbourne. Zij zullen verkrijgbaar zijn met een frankeerwaarde van 2 1/2, 7, 10 en 25 cent met toeslag van resp. 3, 5 en 8 cent. De bedoeling is, dat de sportpostzegels van 27 augustus tot 6 oktober in omloop zullen zijn. In het verleden is slechts eenmaal in Nederland een serie sportpostzegels verschenen en wel op 27 maart 1928 bij de Olympische Spelen te Amsterdam. Toentertijd werd een serie van acht zegels uitgegeven van anderhalve tot 30 cent eveneens met toeslag.

Peron bediende zich van agents provocateurs

Buenos Aires. — Een Argentijnse commissie van onderzoek heeft vastgesteld, dat de regering van Perón zich bediende van een organisatie, die tot taak had tegenstanders van het bewind in de val te lokken. Agenten van deze organisatie probeerden het vertrouwen van anti-Peronisten te winnen en bij hen thuis dan compromiterende stukken te verbergen. Spoedig daarna volgde dan een huiszoeking waarbij de stukken werden gevonden en de tegenstanders van Perón zonder vorm van proces gevangen werden gezet.

Inbraken te San Nicolaas

San Nicolas. — Te San Nicolas werden twee inbraken gepleegd, een in een particuliere woning en een andere (vergeefse) in een drankopslagplaats.

St. Augustinus College naar marinierskamp

Oranjestad. — Onder leiding van de Z. E. Pater Erkamp, de vlootaalmoezenier, ging de 10e klas van het St. Augustinus College op excursie naar het Marinierskamp te Savaneta.

Club Suriname op woensdagavond

Oranjestad. — Men verzoekt ons mede te delen, dat de gewijde Kerstavond, welke oorspronkelijk was uitgeschreven voor zaterdag 24 december, gehouden zal worden op woensdag 21 december a.s., dus morgenavond.

Mes in de neus

Oranjestad. — Zondagavond trof de politiepatrouille J. L. bij de publieke telefoon aan op Paradera. Een zakmes stak tot het lemmet in zijn neus. In het San Pedro Hospitaal constateerde men, dat het mes 4½ cm. in de neuswortel was gestoken. L. was het slachtoffer geweest van een steekpartij, welke daar in de club had plaats gevonden. De dader is voorlopig onder gedoken.

Rome. — Te Rome is gespeeld een voetbalwedstrijd tussen Italië en Duitsland. De partij werd met 2-1 door Italië gewonnen. Bij de rust was de stand 1-0 voor de gastheren.

Zandaffaire D. O. W. voor Gerecht in Eerste Aanleg

Oranjestad. — Voor het Gerecht in Eerste Aanleg, onder presidium van mr J. Schaafsma, diende de zaak, welke bekend werd onder de naam Zand-affaire DOW en waarbij 23 man betrokken waren. Uiteraard namen de verhoren van getuigen en beklaagden veel tijd in beslag, waardoor de zitting welke om 12 uur geschorst werd, om 14.30 uur moest worden voortgezet. Van de zijde van het publiek bestond grote belangstelling.

Als eerste werd het hoofd DOW gehoord. Een van de vragen van de rechter was hoe het mogelijk was dat men niets had gemerkt van de knoeierijen, welke toch geruime tijd gepleegd werden. Het aantal ritten werd berekend en niet de inhoud van de trucks. Voor de aanleg van het vliegveld werd aan vervoer van zand en steenslag betaald ongeveer een bedrag van *f* 500.000.—.

Achtereenvolgens werden verschillende personen, werkzaam bij de administratie van DOW als getuige verhoord. De een moest recue's uitschrijven en ingeleverde bonnen op handtekening controleren, de ander betaalde uit aan de hand van een lijst en weldra kwamen chauffeurs en checkers voor de balie. Een der checkers had een extraatje verdiend van *f* 600.— door meer bonnen uit te schrijven, dan waarop de betrokken chauffeurs recht hadden. Hij had een auto op afbetaling genomen. Zo werden 23 beklaagden verhoren afgenomen.

Na de schorsing werd het woord gegeven aan de Officier van Justitie. Deze verklaarde niet erg onder de indruk te zijn gekomen en wilde in zijn beoordeling gunstig zijn. Spreker kon niet begrijpen hoe het mogelijk was dat de knoeierijen zo lange tijd konden worden volgehouden, zonder dat zelfs een accountant dit had bemerkt. Hij achtte het ten laste gelegde bewezen en nam het de checkers bijzonder kwalijk, daar zij juist als controleurs zich zo hadden gedragen. De eisen van de officier varieerden van 3 tot 6 en 12 maanden gevangenisstraf, al dan niet voorwaardelijk en boeten van *f* 250.—, 300.—, 400.— en *f* 500.—.

Mr. v.d. Voort, die een der beklaagden verdedigde, zeide dat zijn cliënt thans een betere baan bij de Lago had en dat DOW in gebreke was gebleken behoorlijke contrôle uit te oefenen. Hij kon het evenmin eens zijn met de wijze van verhoren van de politie en het systeem van opsluiten. Hij vroeg dan ook invrijheidsstelling en terugbetaling van de schade door zijn cliënt aan D.O.W.

De heer Sjiem Fat was verheugd dat de Officier mild gestemd was, doch vond de strafmaat ondanks dat toch te zwaar en bovendien vond hij de ten laste legging niet bewezen. Ook hij vroeg vrijspraak.

Ten slotte kreeg mr. N. E. Henriquez het woord en sloot zich gaarne aan bij de vorige pleiter, wat betrof de zeldzaamheid van mildheid van de Officier van Justitie. Ook mr. Henriquez meende dat de ten laste legging niet bewezen was en vroeg vrijspraak. Hij legde speciaal de nadruk op de administratie van DOW.

Mr. Schaafsma stelde alle verdachten op vrije voeten, voor zover dit niet reeds was geschied en stelde de uitspraak op 10 Februari 1956.

(Door bijzondere omstandigheden vertraagd)

Een Duitse pers-stem over de Bredase oorlogsmisdadigers

Bonn. — Een der weinige bladen in West-Duitsland, die begrip tonen voor de Nederlandse houding inzake de Bredase misdadigers, is de sociaaldemocratische "Neue Rhein Zeitung", die in een beschouwing over de kwestie het Duitse publiek verzoekt niet te vergeten, dat Gestapo, SD en SS in Nederland "een verschrikkelijke balans van 170 mensenlevens" achterlieten. Het blad wijst er op, dat het hier gaat om misdadigers, die na correcte gerechtelijke prosedures zijn veroordeeld en die niet slechter zijn behandeld dan de Nederlanders, die zich aan dezelfde misdaden hebben schulig gemaakt. Daarom gaat volgens dit blad de in Duitsland veelal gemaakte vergelijking met in Rusland tegen Duitsers gevelde vonnissen niet op. "Ook de bondsregering is ervan overtuigd, dat in Breda geen onschuldige engelen zitten", aldus het socialistische blad, dat tot dusver het enige is, dat de misdaden van de zwaarst veroordeelde gevangenen opsomt.

Kaapstad. — Bij East Londen in Zuid Afrika is een autobus over de kop geslagen en in brand gevlogen. Van de inzittenden zijn er 21 levend verbrand en 5 ernstig gewond.

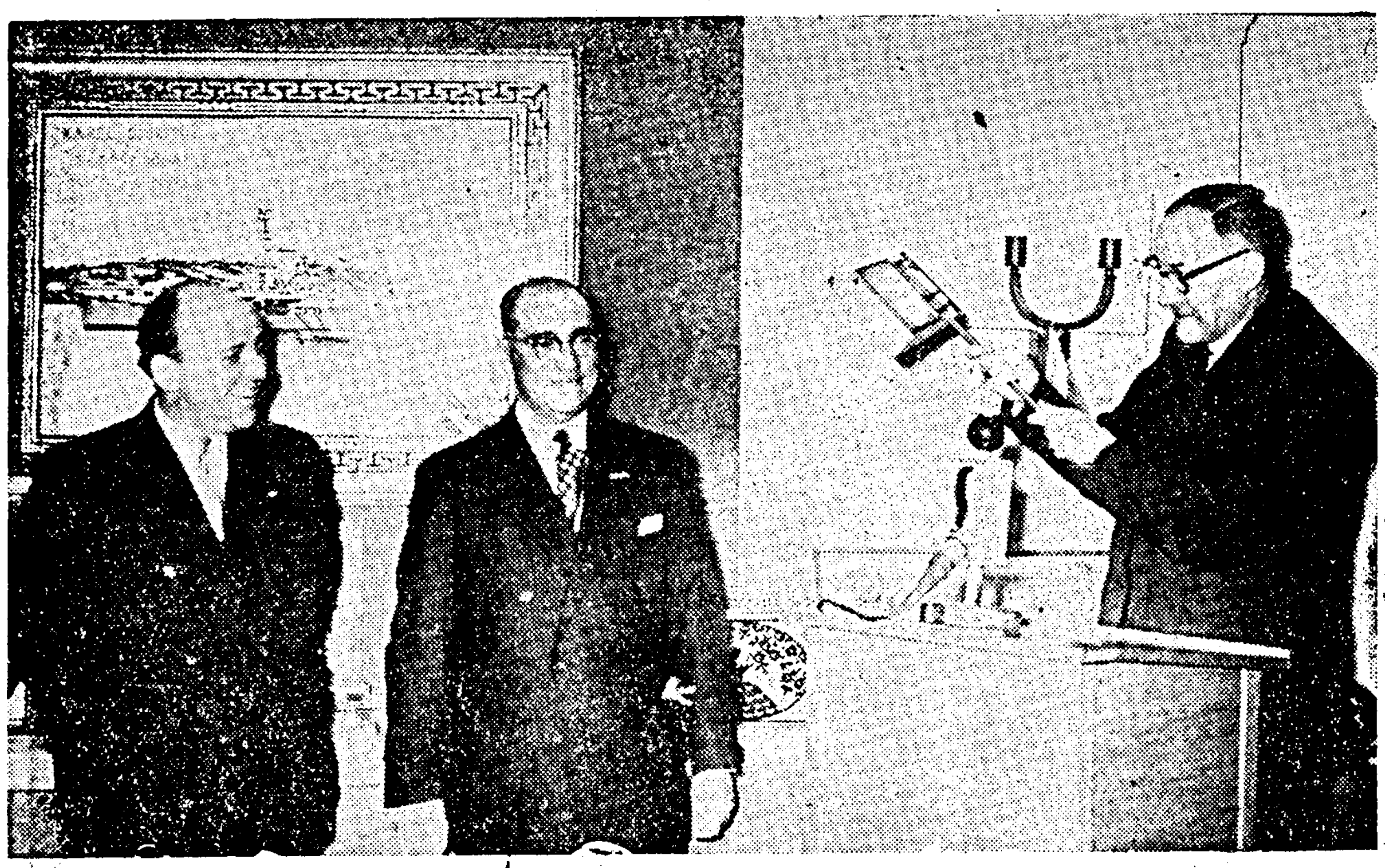
OPENBARE AANBESTEDING

Het hoofd van de Dienst van Openbare Werken op Aruba zal op Woensdag 28 December 1955 11.00 uur voormiddag een openbare aanbesteding houden van

het vernieuwen van erfscheidingen van Landwoningen te Aruba.

Bestekken vanaf heden te verkrijgen á fl. 2.50 per exemplaar ten kantore van bovengenoemde dienst.

GESCHENKEN van de West trekken grote belangstelling

De openingsplechtigheid van de tentoonstelling van de geschenken die het Koninklijk Paar tijdens zijn reis door Suriname en de Ned. Antillen van de bevolking ontving. De Minister van Overzeese Rijksdelen, dr. W. J. A. Kernkamp (rechts) opende de expositie met een ratel, een geschenk uit het negerdorp Koffiekamp. Midden: min. Lampe, links Min. Pos.

Amsterdam. — Voetje voor voetje elkaar verdringend voor de tafels, waarop de geschenken zijn uitgestald, schuifelen de bezoekers van de tentoonstelling van geschenken voor het Koninklijk Paar uit de West door de benedengalerij van het koninklijk paleis op de Dam. Af en toe ruist een vleugje uitheemse klanken door de zaal, veroozaakt door een verdekt opgestelde gramofooninstallatie, afgewisseld met het geluid van een vriendelijke damesstem, die de bezoekers aanmaant toch door te lopen.

Reeds de eerste dag na de officiële opening, op vrijdag, hadden overdag en 's avonds in totaal 2.115 personen de contröle gepasseerd. Zaterdag waren het er 2.260. Tijdens lunchtijd en ook in de middaguren stond voortdurend een rij voor het loket, die zich Damwaarts uitstrekte. „We zouden het eigenlijk niet nog drukker kunnen hebben", verzekerde een der met de leiding belaste heren met opgewekte stem, wijzend op het propvolle zaaltje. Ook belangsetlling van buiten Amsterdam?

We hebben sterk de indruk van wel, hoewel dat natuurlijk niet goed is te controleren. Ook de toegangsprijs van 25 cent en die bestemd is voor een goed doel in Suriname en de Antillen werkt het zeer drukke bezoek waarschijnlijk wel in de hand.

De tentoonstelling blijft tot en met donderdag geopend.

Wordt schorsing van Geoff Duke verkort?

Londen. — De wedstrijdcommissie van de Britse autocycle Union heeft meegedeeld dat dringende stappen worden gedaan bij de Internationale Motorfederatie teneinde een verkorting van de schorsing te verkrijgen die de sportcommissie van de F.I.M. naar aanleiding van het incident te Assen oplegde aan Geoff Duke en een aantal andere renners. De commissie meent dat de straffen veel te zwaar zijn en zal een onderhoud verzoeken aan de president van de F.I.M., de heer Percuse.

Het Fide schaak tornooi 1956

's-Gravenhage. — De FIDE candidatentornooi voor 1956 zal in Nederland — Amsterdam en Leeuwarden — worden gehouden. Destijds had de stichting Internationale Schaaktraditie aangeboden het tornooi onder auspiciën van de wereld schaakbond te organiseren. De Amsterdamse gemeenteraad verklaarde zich bereid een garantiesom van Nf. 50.000 beschikbaar te stellen.

De organisatoren moesten zelf een bedrag van 25.000 op tafel brengen. Door medewerking van particulieren en industriëen wordt het candidatentornooi eind Maart te Amsterdam begonnen. Ter gelegenheid van de tiende sterfdag van oudwereldkampioen Aljechin, die 26 maart 1945 overleed zal het tornooi de naam hebben van Aljechin Herdenkingstornooi.

De spelers zijn Smyslov, Bernstein, Keres, (allen Russen). Panno (Argentinië), Petrosian (Rusland), Geller (Rusland), Szabo (Hongarije), Filip (Tsjechoslowakije), Pilnik (Argentinië), Spassky (Rusland). Dr Euwe is hoofdwedstrijdleider. Het tornooi begint op 27 maart en zal zes weken duren. 18 ronden worden gespeeld, 2 ronden in Leeuwarden. De loting wordt waarschijnlijk te Parijs verricht op 26 maart waar de sterfdag van Aljechin internationaal zal worden herdacht. Bij die gelegenheid wordt een standbeeld op zijn graf geplaatst.

Gent. — De Amsterdamse middengewichtbokser Harry Bos verloor in Gent door interventie van de scheidsrechter in de achtste ronde van de Belg Bob Stevens. De partij was op tien ronden vastgesteld. Bos liep een verwonding aan het gelaat op en de arbiter greep daarom in.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel: 2928

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 24 Dec. 12.00 u. A. J. v.d. Bos; St. Michielweg 20, J. D.
B. g. g. nad inl. tel. 240

Materialen Afdeling:
M. K. A. van Kicken tel. 2843

C.S.M.

Rederij:
C. E. v. d. Pol tel: 3403

Scheepsagentschap
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel. 2304

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 2498

THEATER ASIENTO
„The Golden Ivory"
Toegang boven 18 jaar.

Amsterdam. — Peter Swijghuizen heeft tijdens zwemwedstrijden te Amsterdam het Nederlands record op de 100 meter rugslag verbeterd en gebracht op 1 min. 6,6 seconden. Het oude record stond met 1 min. 7 sec. op zijn naam.

Titelgevecht Perez-Espinosa uitgesteld

Buenos Aires. — Het gevecht om de wereldtitel vlieggewicht tussen de titelhouder Pascual Pérez (Argentinië) en Leo Espinosa (Philippijnen) dat 30 december zou plaats vinden, is uitgesteld tot 7 januari. Pérez moet op medisch advies zijn rechterhand meer rust gunnen.

Zuerich. — René Strehler heeft op de overdekte wielerbaan van Zuerich het wereldrecord voor profs over 5 km. staande start, op naam van de Luxemburger Lucien Gillen met 6 min. 19,2 seconden, verbeterd. Strehler noteerde 6 min. 14 seconden.

Kaapstad. — In Kaapstad zijn duizenden personen tegen de pokken ingeënt, nadat deze ziekte geconstateerd was bij een 19-jarige van Rondebosch

Storingen in radioverkeer verwacht

New York. — Volgens de Amerikaanse commissie voor televerbindingen zullen in de komende tijd door bijzonder talrijke zonnevlekken ernstige storingen verwacht kunnen worden in het radioverkeer. Men verwacht, dat in de winter 1957/58 de storingen het ergst zullen zijn, even erg als in 1937/38.